Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

ĐỂ ĐỐI PHÓ VỚI TÌNH HÌNH NGHIÊM TRỌNG CÁC NHÀ CẦM QUYỀN NÊN

TRÁNH XU HƯỚNG «TẬP TRUNG QUYỀN HÀNH»

NĂM THỨ I — SỐ 94 GIÁ 2 ĐỒNG NGÀY THỨ TƯ 22-7-1964 (NGÀY 14 tháng 6 Giáp-Thìn)

Chính Luận

Tranh đấu cho Tự-Do Dân-Chủ tiến tới Thống-Nhất Hòa-Bình

Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút : ĐẶNG-VĂN-SUNG • 86 Lê-Lai — Sàigòn — Đ.T. 25.528 • Thư Ký Tòa Soạn : TỪ-CHUNG

Chính-Phủ ngày nay đã tập trung hết quyền hành

CHỈ CHƯA MẠNH BỞI VÌ THIẾU CHÍNH SÁCH HỮU HIỆU

Một Chính-Phủ Quân-Nhân là một Chính-Phủ yếu

Phản ứng của dân chúng, sau khi Trung Tướng Nguyễn Khánh tuyên bố cần phải có một chánh phủ mạnh để đối phó với tình hình, là phản ứng của một con chim bị bắn khi thoáng thấy một nhánh cây cong.

Tuy biết rõ cần phải có một chính phủ mạnh để đối phó với tình hình nhưng ai cũng nơm nớp sợ không khéo lại rơi trở lại vào bẫy độc tài, như trước đây với chế độ Ngô đình Diệm.

Bởi vì ông Ngô Đình Diệm cũng đã một lần tuyên bố tình trạng khẩn trương, bắt Quốc Hội bù nhìn trao hết quyền hành, và từ đó trở đi lại độc tài một cách càng ngày càng thêm dã man quá quắt.

Đó là một mối thắc mắc rất lớn trong tâm lý quần chúng, rất bất lợi cho nỗ lực chiến tranh, mà nhà cầm quyền cần phải đánh tan ngay bằng cách định nghĩa rõ thế nào là « mạnh ».

Nếu quan niệm « chánh phủ mạnh»

A xem tiếp trang 4

THANH NIÊN VIỆT NAM TỎ THÁI ĐỘ VỚI ĐỜ GÔN

200 NGƯỜI ĐẬP PHÁ TÒA ĐẠI SỨ PHÁP

— Bảng đồng khắc chữ : Ambassade de France (Tòa Đại Sứ Pháp) bị bẻ gẫy làm ba, một mảnh liệng trước cửa, hai mảnh liệng ra đường.

— Hai lá cờ Việt Nam Cộng Hòa được cắm vào trước cửa tòa Đại sứ.

— Một chiếc xe hơi bị đốt cháy và lật nghiêng, và một chiếc khác bị phá hư không chạy được.

— Đường như nhà đương cuộc VN tới làm biên bản, nhưng nhân viên Tòa Đại sứ Pháp không tiếp.

— Cũng nên nhắc lại rằng hôm 20-7 một số thanh niên đã kéo tới phá Công trường Chiến sĩ Pháp ở đường Duy Tân

SÀIGÒN.— Như chúng tôi đã loan tin, đêm 20-7, hưởng ứng lời kêu gọi của Tổng hội sinh viên VN, lối hai mươi ngàn người thuộc đủ các giới, và đại diện các tôn giáo đã tới trường Đại học Văn khoa dự "đêm không ngủ" để tỏ lòng cảnh giác đối với ngày Quốc-hận 20-7. Trong dịp này một số thanh thiếu niên đi tuần hành qua nhiều đường phố : khi tới trước phủ Thủ Tướng, nhóm thanh niên này dừng lại hát bài Quốc Ca ; rồi họ lại kéo lên góc đường Lê v Duyệt Phan đình Phùng (nơi Thượng Tọa Quảng Đức tự thiêu) dừng mặc niệm.

Một khác khoảng 1 giờ sáng 21/7 lối 200 thanh thiếu niên từ các ngả đường : Thống nhất, Nguyễn bỉnh Khiêm, Duy Tân, kéo đến đường Hồng Thập Tự leo qua ...

M xem tiếp trang 4

Ứng cử viên Phó Tổng Thống của đảng Cộng Hòa tuyên bố:

NẾU ĐẢNG CỘNG HÒA MỸ ĐẮC CỬ Mỹ sẽ giúp V.N.C.H. chiến thắng

★ T.C. CÔNG KHAI ỦNG HỘ DU KÍCH V.C. Ở MIỀN NAM VIỆT NAM

★ THỦ TƯỚNG ÚC KHÔNG TUYỆT VỌNG VỀ TÌNH HÌNH Đ.N.Á.

CỰU KIM SƠN (AP). — Ứng cử viên phó Tổng Thống Mỹ của đảng Cộng Hòa William E. Miller tuyên bố nếu đảng Cộng Hòa thắng cuộc bầu cử tháng 11 Hoa Kỳ sẽ chấp thuận chánh sách thắng trận giặc du kích ở Việt Nam Cộng Hòa.

Ông Miller được hỏi trên đài vô tuyến truyền hình là việc đắc cử của ông Goldwater có nghĩa là Mỹ sẽ mở rộng chiến tranh ở Việt Nam không, ông Miller đáp :

« Chúng ta cần có một chánh sách trước đã ».

Lời tuyên bố trên đây của ứng cử viên Miller liệu có phải là có ý ám chỉ rằng đối thủ của đảng ông (tức đảng Dân Chủ hiện đang cầm quyền) không quyết tâm chiến thắng ở Việt Nam ?

Phải oanh tạc Bắc Việt

HOA THỊNH ĐỐN (AFP).— Trong một cuộc phỏng vấn vô tuyến truyền hình hôm Chủ nhật vừa qua,

K xem tiếp trang 4

V.C. huấn luyện du kích Cu-Ba

HOA THỊNH ĐỐN.— Theo tin của hãng UPI, thì Cát Trô đang dùng du kích Việt Cộng để huấn luyện du kích Quy Ba để xâm nhập và phá rối Nam Mỹ.

C xem tiếp trang 4

KỶ NIỆM NGÀY CHÚNG BÁN NƯỚC

V.C. ĐẤU TỐ ĐỊA CHỦ trong vùng Thủ-Thừa tỉnh Long-An

1 huyện ủy Việt-Cộng và tên hộ vệ bị hạ

LONG AN (21-7).— Đêm 19 rạng 20-7-64 Việt Cộng kỷ niệm ngày chia đôi đất nước bằng cách cưỡng bức một số nông dân trong vùng Quận Thủ Thừa, họp tại Đình Hướng Bình, xã Hướng Thọ Phú, cách Tân An độ 5 cây số hướng Tây để bình nghị những điền chủ mà chúng cho là ngoan cố để đấu tố. Trong khi tên Huyện Ủy viên đang cao hứng kể chuyện cổ tích "Mác-Lê" thì 1 đơn vị Thám báo Chi Khu Thành Tân An phục kích bắn y và tên hộ vệ chết tại chỗ, nhiều tên khác bị thương được đồng bọn mang theo sau khi để lại vô số vết máu. Trong khi nổ súng, có 2 thường dân đang khai hội bị trúng đạn chết. Được biết tên Huyện Ủy từ nạn tục gọi là "Mười Nhỏ" và tên Du kích từ nạn tục gọi "Ba Kỳ", từng làm mưa gió trong vùng. Bên ta tịch thu 2 lựu đạn, một số tiểu cũng tài liệu quan trọng. Mặt khác cũng vào đêm nói trên, Cảnh sát Chi Khu Bến Lức, được mật báo, VC. cưỡng bức

S xem tiếp trang 4

Phó Đô Đốc Tư Lệnh

Đệ Thất Hạm đội viếng Sài-Gòn

SÀIGÒN.— Phó Đô Đốc Roy L. Johnson, Tư lệnh Đệ Thất Hạm đội Hoa Kỳ, tới Sàigòn trưa 21-7 trên chiếc soái hạm «Oklahoma City» một tuần dương hạm hạng nhẹ.

P xem tiếp trang 4

TIN GIỜ CHÓT

Bộ Giáo Dục họp báo cho tất cả thí sinh Tú Tài I thi lại khóa II

SÀIGÒN. — Sáng 21-7, Bộ Quốc Gia Giáo Dục mở cuộc họp báo về kỳ thi Tú Tài I khóa II.

Đại ý Bộ tuyên bố [illegible] cho thi lại tất cả [illegible]

V Xem tiếp trang 4

Thứ Trưởng Thông Tin họp báo

Trình bày đường lối THÔNG TIN BÁO CHÍ

SÀIGÒN— Theo thư mời đã được gởi tới báo chí, chiều 21-7, Đại tá Trần ngọc Huyễn, Thứ Trưởng Thông Tin mở cuộc họp báo đầu tiên để tiếp xúc với báo giới.

Trong cuộc họp báo này Đại tá Thứ Trưởng trình bày :

— Quan niệm về một đường lối Thông Tin—Báo Chí.

— Chương trình hoạt động sắp tới của Bộ Thông Tin trên địa hạt Thông Tin — Báo Chí.

— Tinh thần và ý nghĩa bản tuyên cáo của Chính phủ vào dịp 10 năm quốc hận.

Triển lãm 10 năm tội ác của V.C.

SÀIGÒN.— Sáng qua, hồi 10g Thiếu Tướng Đỗ Mậu, Phó Thủ Tướng Đặc trách Văn Hóa Xã hội, đã khai mạc cuộc Triển lãm "10 năm tội ác của V.C.", với sự hiện diện

O xem tiếp trang 4

Đúng ngày kỷ niệm thỏa hiệp Thực-Cộng chia cắt Việt-Nam

V.C. TÀN SÁT GẦN TRỌN MỘT TRẠI GIA-ĐÌNH BINH-SĨ

★ Đợt tấn công đầu tiên của V.C.: giết 50 đàn bà trẻ em

• Cả nhà Phó Quận-Trưởng (1 vợ 5 con) bị giết trọn

★ Quận-Trưởng Cái-Bè bị thương, 1 con gái 1 em bị giết

ĐỊNH TƯỜNG.— Hồi 2 giờ 25 sáng 20-7, độ một tiểu đoàn Việt Cộng tăng cường lực lượng địa phương và du kích quân đã [illegible] tấn công quận lỵ Sùng Hiếu gây tổn thất rất nặng nề về nhân mạng cho gia đình binh sĩ. 85% vợ con và thân nhân binh sĩ ngụ trong trại gia đình bị tử thương vì đạn, vì cháy và vì những lưỡi lê và mã tấu của bọn V.C. Nhà cửa, kho đồ trong trại này bị cháy [illegible]. Cả gia đình một vợ 5 con của Trung úy Phó Quận trưởng và 1 em [illegible] con ông Quận Trưởng bị Việt Cộng hạ sát.

Vị trí Quận Sùng Hiếu

Quận lỵ Sùng Hiếu (trước là Cái Bè) nằm cách Cai Lậy 12 cây số về phía Tây Nam, cách Mỹ tho 50 cây số về phía Tây, và cách Công lộ 4 đi Mỹ Tho Cần Thơ 3 cây số. Khu quận đường là một khoảng đất hình chữ nhật rộng độ 80th dài độ 150th, được chia làm hai phần : 2/3 về phía Bắc là quận đường 1/3 về phía Tây là Trại gia binh. Chung quanh khu quận đường có rào giây thép gai, và có bãi mìn bao quanh, toàn khu này nằm trong vòng ôm của con sông Tiền giang và rạch Cái lớn. Phía Đông quận đường cách Rạch Cái lớn độ 50 thước, phía Bắc cũng giáp Rạch Cái lớn, và phía nam quận đường cách sông Tiền Giang chưa đầy 100th. Ở góc Tây Nam trại gia binh có một lô cốt trang bị một khẩu đại liên 30, ở giữa trại có một ổ súng cối 60. Khoảng 40 gia đình (gồm độ 200 người) của các binh sĩ thuộc đại đội địa phương quân trú đóng tại quận đường.

Cuộc tấn công

Vào giờ nói trên, bọn Việt Cộng mở đầu bằng một cuộc tác xạ đại liên và súng cối 60 vào trại gia binh với một cường độ rất mạnh, như mưa bão. Chỉ sau chừng 30 phút, toàn thể trại này, gồm nhiều nóc gia và kho chứa, bị phá hủy tan tành, hầu như biến thành bình địa. Bởi vì

G xem tiếp trang 4

Đọc trang 3 :

Người điền chủ Miền Nam TRƯỚC DỰ ÁN CẢI CÁCH ĐIỀN ĐỊA THỨ HAI

Của B. S. TRẦN-VĂN-ĐỎ

SỬA LẠI CHO ĐÚNG : Ở giòng thứ 9 trang 2 cột mở đầu bài, vì sự sơ xuất của ấn công, chữ ruộng đã sắp nhầm là không. Xin sửa lại cho đúng và thành thật cáo lỗi cùng bạn đọc.

C.L.

Đại Hội thường niên sắp tới

Phật Giáo thế giới HỌP TẠI VIỆT - NAM

SÀIGÒN (Đ.T).— Chúng tôi vừa nhận được nguồn tin thông thạo trong giới thẩm quyền Viện Hóa Đạo cho biết : Thượng Tọa Viện Trưởng Thích Tâm Châu đã quyết định đề nghị với Hội Phật Giáo Thế Giới trong niên họp thường kỳ của Đại Hội Phật Giáo Thế Giới sắp tới sẽ họp tại Việt Nam vào tháng Giêng 1 — 1965.

Đ xem tiếp trang 4

Công cuộc thanh lọc công chức đã hoàn tất

CHỈ CÓ 292 CÔNG CHỨC được thăng thưởng không chính đáng trong 9 năm qua BỊ ĐIỀU CHỈNH TÌNH TRẠNG

SÀIGÒN (VTX).— Sau 21 phiên [illegible] Sắc lệnh số 8-TTP ngày 4-1-1964, đã hoàn tất việc cứu xét 1.007 công chức đặc cách thăng thưởng trong khoảng từ 7-7-1954 đến 31-10-1963 và thông báo kết quả như sau :

Trong số 1.007 công chức ấy, Ủy ban nhận thấy :

1) 334 công chức xứng đáng được tiếp tục hưởng sự thăng thưởng, vì có những thành tích cụ thể chống Cộng ;

2) 106 công chức xứng đáng được tiếp tục hưởng sự thăng thưởng, do những điều khoản chuyển tiếp của quy chế, vì là những phần tử đủ điều kiện văn bằng và thâm niên công vụ để cải ngạch hoặc thăng trật.

3) 275 tiểu công chức từ hạng B3 trở xuống là những nhân viên thừa hành đã được thăng thưởng vì tinh thần phục vụ chứ không phải vì lý do chính trị. Thủ Tướng đã rộng xét cho các đương sự được giữ nguyên tình trạng hiện hữu ;

4) Chỉ còn lại 292 công chức được thăng thưởng không có lý do chính đáng, nên bị hủy bỏ sự thăng thưởng ; tình trạng của các đương sự được điều chỉnh do Sắc lệnh số 204/SL/CT ngày 16-7-1964 và Nghị định số 1390-TTP/CV/ngày 16-7-64.

Ngoài số 292 công chức kể ở đoạn 4 trên đây, không còn có công chức nào khác bị điều chỉnh tình trạng nữa. Như thế, Ủy ban đã thi hành xong phần vụ cứu xét các vụ tưởng thưởng quá đáng trong 9 năm của chế độ cũ. Từ tuần lễ tới, Ủy Ban tiếp tục cứu xét các trường hợp bị trừng phạt quá lạm trong khoảng thời gian nêu trên.

Nha Cựu Chiến Binh-Phế Binh

cấp thẻ khám bệnh cho gia đình cựu Quân nhân

SÀIGÒN. — Nha Cựu Chiến Binh và Phế Binh thông cáo :

Nhằm mục đích giản dị hóa thủ tục giấy tờ để giúp cho bệnh nhân thuộc thành phần kê sau :

— Thương phế binh có cấp dưỡng tàn phế do Chánh Phủ Việt Nam Cộng Hòa cấp,

— Cựu quân nhân có 1 trong 3 loại hưu bổng : thâm niên, tỷ lệ và hỗn hợp của Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa,

— Gia đình cựu quân nhân có 3 loại hưu bổng kể trên,

— Quả phụ, cô nhi tử sĩ và vợ con quân nhân mất tích vì quân vụ, được nhận vào khám bệnh điều trị mau lẹ kịp thời tại các Quân Y Viện, Nha Cựu Chiến Binh và Phế Binh sẽ cấp phát thẻ khám bệnh dành cho thành phần bệnh nhân này để mỗi khi dau yếu xuất trình thẳng tại Quân Y Viện nào gần nhất nơi

B xem tiếp trang 4

Khổ sai chung thân CŨNG HÃY CÒN NHẸ

SÀIGÒN.— Binh nhì Đặng văn Thi tự Tỵ Thi, 26 tuổi thuộc Trung đoàn 11, bị truy tố ra tòa án quân sự sáng 20-7-64 về các tội trộm với trường hợp gia trọng, mưu sát, toan cố sát, xâm nhập gia cư và bắt người trái phép. Theo cáo trạng, trong đêm 14-2-63, khi đi chơi qua ấp Xuân-hòa xã Mỹ Yên tỉnh Long An, bị can nghe có tiếng hát cải lương của máy thu thanh từ trong một căn nhà

H xem tiếp trang 4

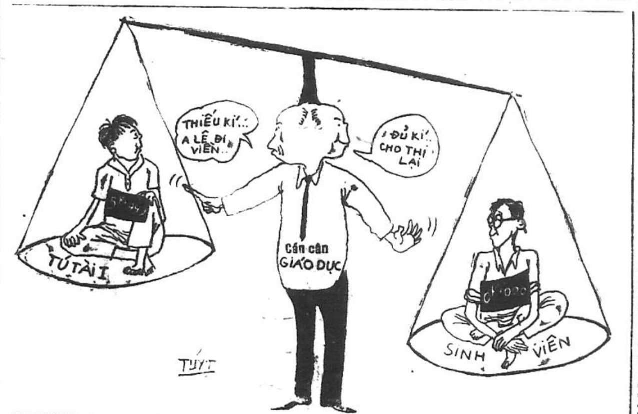

NỬA NẠC NỬA MỠ

THẰNG-HÈ viết

Cách Mạng rồi lại Cách Mạng

Dưới thời Nhu, Diệm, không biết có anh nào các cớ đã đẻ ra một đoàn thể có một danh hiệu rất kêu : Công chức Cách mạng Quốc gia !

Suy đi xét lại, người ta không hiểu các ông công chức ấy, ngoài việc o bế nồi cơm, cách mạng ở chỗ nào, chứ thực ra họ chẳng « cách mạng » chút nào hết ! Đây là một thí dụ nhỏ nhặt trong muôn ngàn thí dụ khác :

Có một số thư ký phục vụ tại những tỉnh nhỏ đã lâu năm, vì hoàn cảnh gia đình, xin thuyên chuyển đến tiếp tục công vụ tại những nơi thuận tiện cho họ hơn, nhưng đơn xin của họ chẳng bao giờ được xét tới, mặc dầu dưới thời « Cách mạng Nhân vị » người ta thường lập đi lập lại câu châm ngôn "Cách mạng Quốc gia nhằm thực hiện công bằng xã hội ». Tức cười hơn hết là cựu Bộ Trưởng Ng. đình Thuần hồi đó đã trả lời trước Quốc hội bù nhìn, câu hỏi của một vài dân biểu về việc thuyên chuyển công chức : « Những nhân viên được chỉ định đến làm việc tại các tỉnh là những người phạm kỷ luật hoặc là những người phục vụ đắc lực tại địa phương ». Câu trả lời đầy mâu thuẫn đó đã làm cho một số người thắc mắc. Người ta tự hỏi : «Ngoài hai hạng công chức này, còn có thể có hạng công chức thứ ba phải

N xem tiếp trang 4

Tường đời

★ Phan-Nghị CHƯƠNG VI

41.— Nếu đẳng mà đông khứa thì hẳn là có nhiều áp-phe hơn là ép-phê !

(Tiếp theo)

Nay xin nhắc lại, trong lúc Cửu Sừng và Bát Chiến đang bốc thối um sùm thì chợt nghe thấy tiếng gậy khua lọc cọc. Cửu Sừng vén cái rì đô liếc mắt nhìn ra phía ngoài. Đó là lão thầy bói Lốc Cốc Tử. Một tay lão cắp cái chấp sơn đen, bên trong đựng những lá số mẫu, mà người ta có thể biết một cách đích xác rằng trong đó có lá số của ông Ngô đình Diệm, bà Ngô đình Nhu, ông Phan văn Tạo cựu Tổng Giám Đốc Thông Tin, Nguyễn đình Thuần, mấy tay tổ xuất nhập cảng, và cả mấy nhà cách mạng hiện đang làm quan, còn một tay lão cầm gậy, mắt thì đeo kính đen.

Một điều tác giả thấy cần phải nhấn mạnh rằng, Lốc Cốc Tử tiên sinh không có mù, mắt hãy còn sáng như sao, đọc báo VN chữ "cỡ 6" lèm nhèm là thế, mà vẫn không cần phải đeo kính trắng. Cho nên đứa nào tưởng tiên sinh mù tức là đồ mù dở. Tiên sinh chuyên môn xem bói cho các chính khách, các bà mệnh phụ có chồng đang làm lớn, nhưng cái khoái nhất của tiên sinh là xem bói cho các em ca nhe và chiêu đãi viên.

Tại sao tiên sinh lại khoái xem bói cho các em ? Vâng tại sao ? Quí ngài hãy thử để ra một hai phút xem cái lý do tại sao ? Đã có quí ngài nào đoán được ra chưa ? Nếu chưa thì tác giả lại cảm thấy có một cái bổn phận không lấy gì làm đẹp đẽ cho lắm, để giải thích một đôi lời.

Vâng, sở dĩ Lốc cốc tử tiên sinh khoái xem bói cho các em là vì đa số các em đều « chủ quan, khinh địch » — nói theo luận điệu của con nhà banh— cho rằng tiên sinh mù, nên không cần giữ gìn ý tứ, nhiều em còn thay quần áo ở trước mặt tiên sinh nữa. Có em vừa tắm xong, hãy còn mặc áo choàng, chưa kịp thắt dai thấy tiên sinh khua gậy lọc cọc tiến vào, cũng coi thường, để hở bung cả ra. Tiên sinh cứ tỉnh bơ, cứ làm ra cái điệu như mình mù thật sự, không trông thấy gì hết chọi, dù là một cái tơ cái tóc, dù là một mảnh thịt miếng da. Nhưng kỳ thực tiên sinh nhìn thấy hết, không còn thiếu sót một góc cạnh nào.

T xem tiếp trang 4

Mua số báo này quý bạn nhớ hỏi phụ bản kết quả xổ số Kiến-Thiết

Bạn đọc các tỉnh nhớ đọc kết quả Xổ Số đăng lần thứ hai trong số báo ra ngày mai.

TRƯỜNG TRUNG HỌC CHU VĂN AN THÔNG CÁO

SÀIGÒN. — Kỳ thi lên lớp cho những học sinh phải thi lại, sẽ tổ chức tại trường Chu văn An vào ngày thứ Hai 27-7-1964 hồi 8 giờ sáng. Những học sinh phải thi lại có tên đã yết trong bản thông cáo nhà trường phải tới dự thi trong ngày giờ nói trên, nếu vắng mặt học sinh sẽ bị coi như tự ý thôi học. Nhớ mang theo thẻ học sinh và thông tin bạ.

620 NGÀN ĐỒNG ĐỂ TRONG KÉT KHÔNG CÁNH MÀ BAY

SÀIGÒN. — Sáng 18-7, ông D.L. (thơ ký thâu ngân của hãng L. đường Cô Giang) tới ngân hàng lãnh 620 ngàn đồng đem về bỏ vào két, để sáng 20-7 mang phát cho công nhân. Trong lúc bỏ số bạc trên vào két có cả ông Ng.v.Ch. (gác dan). Sáng 20-7, ông D.L. đến mở két ra thì thấy số bạc trên đã biến mất, mà két không bị cạy hoặc bị đập phá chi. Ông D.L. đã đi trình Cảnh sát. Ông D.L. và ông Ch. bị mời đến bót thẩm vấn.(S.S)

VHĐ KHÔNG CẤP GIẤY GIỚI THIỆU XIN VIỆC

SÀIGÒN.— Theo lời một vị Thượng Tọa ở Viện Hóa Đạo, thì từ lâu nay hằng ngày có nhiều người đến Viện nhờ nơi đây cấp giấy giới thiệu để đến Công, tư sở xin việc làm. Để tránh sự ngộ nhận đó, Thượng Tọa trên nhắc lại : Viện Hóa Đạo chỉ là một cơ quan thuần túy Tôn Giáo, không liên hệ gì đến vấn đề nói trên. (T.Thơ)

VỢ NGOẠI TÌNH BỊ CHỒNG GIẾT CHẾT TƯƠI

PHONG DINH. — Cậu Trần văn Ng. (29t, làm ruộng, ở ấp Tân Trung xã Ngôn Thiện, Cần Thơ) có vợ là cô Lê thị H. (27t) và đã được 2 mặt con. Chiều 17-7, tình cờ cậu Ng. bắt được một bức thư tình của vợ cậu gởi cho một chàng trai nào đó. Tức giận, cậu Ng. kéo vợ ra đánh cho một trận nhừ tử. Tưởng câu chuyện đã êm, nào ngờ đêm đó cậu Ng. đã dùng khăn tắm xiết cổ người vợ bội phản đến chết, rồi tới nhà chức trách thú tội. (T. Giao)

DỤ DỖ 1 THIẾU NỮ MANG ĐI CƯỠNG HIẾP, BỊ BẮT

SÀIGÒN.— Lúc 10 giờ sáng 18-7, cô Huỳnh thị H. (con ông Huỳnh văn G. ở đường Dương bá Trạc) đang đứng chơi ở trước cửa nhà thì cậu Nguyễn văn L., đến rủ cô đi xi nê. Tưởng thật, cô H. đi theo L. thì L. kêu xe xích lô máy chở cô tới một căn nhà ở đường Pétrus Ký, cưỡng hiếp cô. Sau khi được L. thả cho về, cô H. liền kể lại cho cha mẹ cô nghe. Cha mẹ cô H. đi trình Cảnh sát. Do đó, L. bị bắt. (S.S)

Từ Quê ra Tỉnh

BÁC-SĨ THƯỜNG-TRỰC — NGÀY THỨ TƯ 22-7-1964

(Trưa : 13 giờ đến 15 giờ. Chiều : 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S.	Nguyễn-tuấn-Phát	360, đại-lộ Lý-thái-Tổ Ngã Bảy	Sàigòn
B.S.	Nguyễn-ngọc-Duyến	164, đường Hiền-Vương	Sàigòn
B.S.	Đặng-nguyên-Chung	160, đại-lộ Khổng-Tử	Chợlớn

TIN CẦN BIẾT

— Nha Kiều Lộ cho hay vì công tác đặt ống nước băng ngang Quốc lộ 1, sự lưu thông trên đường này, giữa cây số 1878 và 1880 — 200 rẻ bị gián đoạn từ ngày 25-7-64 đến 31-7-1964. Trong thời gian này, xe cộ nên xử dụng Hương lộ 30 (Tân Vạn) hoặc Hương lộ 27 (qua suối Lồ Ồ) hoặc xa lộ để đi từ Biên Hòa đến Sàigòn hay ngược lại. (VTX)

— Trưởng Ty Điền Địa Tỉnh Tây Ninh vừa thông cáo : Trong thời hạn 2 tháng kể từ ngày ra thông cáo này, các sở hữu chủ đất phải đến Ty Điền Địa Tây Ninh xuất trình các giấy tờ liên quan đến quyền sở hữu chủ đất trong phạm vi Tỉnh lỵ cho Ban kiến điền xét lập bảng kê khai kiến điền để tiến tới việc thi hành quản thủ điền địa. Những sự thờ ơ trong việc xuất trình sẽ thiệt thòi quyền lợi. Ngoài ra, sẽ có thể bị phạt vạ. (Tr. Kh.)

CÁI HỘP SỮA BÒ MÀ TRĂM NGƯỜI HOẢNG SỢ

SÀIGÒN. — Khoảng 6 giờ 30 sáng 19-7, trong lúc đồng bào Công Giáo đang tụ họp trước cửa nhà thờ Bắc Hà, đường Lý thái Tổ, để tham dự cuộc mít tinh Ngày Quốc Hận, thì có người trông thấy một hộp sữa bò bịt kín có gắn hai sợi giây điện. Người này tưởng là chất nổ nên hô hoán lên khiến nhiều người bỏ chạy tán loạn. Liền đó, bạn an ninh tới nơi xem xét thì thấy cái hộp trên do kẻ tinh nghịch nào đó mang đến.(S.S)

2 CÁN BỘ VIỆT CỘNG BỊ SA LƯỚI

SÀIGÒN.— Hay tin tại đường Lến Phạm thế Hiển Chợ lớn, có 2 tên cán bộ V.C. từ Kiến Hòa trốn lên Sàigòn hoạt động, sau nhiều ngày theo dõi, lúc 8 giờ đêm 19-7, nhân viên Cảnh sát bắt được hai tên cán bộ điệu về bót. Tại đây chúng khai tên là T. C. (32 tuổi và Huỳnh V.N. (19 tuổi). Xét tới lý lịch của N., người ta được biết trước đây y là Dân Vệ, đã cộng tác với V.C. Cả hai tên bị câu lưu để điều tra. (S.S)

V. C. GIỰT MÌN ĐOÀN QUÂN XA

TÂN AN.— Chiều 18-7, một đoàn quân xa chạy từ Sàigòn về Mỹ Tho ; khi qua khỏi cầu Bến Lức độ 500 thước thì chiếc xe chạy chót bị trúng mìn Việt Cộng, khiến vài binh sĩ bị thương nhẹ. (N.P)

SINH VIÊN LUẬT TỔ CHỨC TRẠI HÈ Ở ĐÀ LẠT

SÀIGÒN.— Sinh Viên Luật khoa sẽ tổ chức một Trại Hè (Hội thảo và công tác nông thôn) tại Đà Lạt từ 28-7-64 tới 4-8-64. Trại phí 300đ. Ghi tên tại văn phòng đại diện Sinh viên Luật khoa từ 20-7 tới 24-7.

BÁN HÌNH ẢNH TUYÊN TRUYỀN CHO V.C., BỊ BẮT

— Tối 18-7, ban an ninh đi tuần tới góc đường Hàm Nghi—Bến Bạch Đằng, bắt gặp ông Hoàng văn Tr. (30t. ở ấp Tân Việt xã Tân Sơn Nhất) bày bán hình trên lề đường trong số đó có vài tấm có tánh cách tuyên truyền cho Việt Cộng. Ông Tr. bị bắt và số hình bị tịch thu. (C.C)

BỌN NÀY DỰA VÀO THẾ LỰC NÀO ?

TRÚC GIANG.— Theo đơn thưa của bà Trương kim Anh, Hiệu Trưởng trường Tư Thục Quang Huê ở đường Lý thường Kiệt và ông Lê ngọc Quế Hiệu trưởng trường Chánh Tâm ở đường Trương vĩnh Ký thị xã Trúc Giang, thì tất cả Hiệu Trưởng và Giáo viên người Việt của 2 trường này đều bị đuổi ra khỏi trường một cách ngang xương, để thay thế Hiệu trưởng và Giáo viên người Tàu. Nguyên do như sau : Trường Chánh Tâm trước kia do 4 Bang Huê Kiều trong tỉnh thành lập, nhưng niên khoá 62-63 vì tranh dành địa vị nên bị tan rã. Lúc đó, ông Huỳnh Chân và ông Lâm Giới Phu đứng ra đảm nhiệm về tài chánh. Trong niên khóa 63-64, ông Chân và ông Phu thường hăm dọa các giáo viên người Việt. Lợi dụng mùa hè 64 ông Chân và ông Phu đã bày mưu chiếm đoạt trường bằng cách tự ý trả trường Chánh Tâm lại cho chủ nhà, rồi giải tán Hiệu Trưởng và Giáo viên. Trong khi đó bọn nọ lại cũng toan chiếm đoạt cả trường Quang Huê và đuổi Hiệu Trưởng trường này. Nhưng bọn nọ vẫn dùng con dấu trường Quang Huê để đóng vào biên lai thu tiền học. (H.C)

LƯU MANH CŨNG THU THUẾ

SÀIGÒN. — Chiều 18-7, Ban an ninh Đô Thành bắt được Võ văn B. (20t. vô gia cư vô nghề nghiệp' chuyên sống về nghề cướp giựt và bắt các ghe đò đậu tại bến đường Pétrus Ký phải nạp thuế cho y. (S.S)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (của quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

ĐÔI MẮT KHƠI XA

Truyện ngắn của HÙNG-PHONG

Đôi mắt của Mai mở rộng nhìn tôi, giữa lúc nắng chiều đang dần chìm xuống trong lòng biển khơi! Sóng nước đại dương rì rầm vỗ bờ hải đảo, hòa cùng lời than của gió trên cao, nghe như những tiếng thở dài.

Hôm nay là ngày cuối cùng tôi ở đảo Gió, để rồi bình minh hôm sau, sẽ lại theo tầu quay về bến cũ. Trước đây vừa đúng một tuần, tầu tôi bắt buộc phải ghé lại đảo này để tránh trận bão vừa nổi lên; một trận bão hung tàn làm rung chuyển cả trùng dương và vũ trụ.

Sau chuyến viễn hành lênh đênh trên mặt biển, tôi bước chân lên lòng đất đảo, với tâm trạng buồn chán của một khách tha phương mệt mỏi từ thể xác đến tâm hồn. Tự nhiên tôi thấy thèm một ly rượu mạnh, nên bước ngay vào một nhà hàng nằm gần cửa biển.

Cánh cửa vừa khép kín sau lưng, tôi có cảm tưởng gió trời như ngưng hẳn lại. Không khí trong này thật ấm, khiến tôi cũng thấy ấm lòng. Nhất là men rượu đang bắt đầu chuyền vào mạch máu, hiệu nghiệm như một liều thuốc hồi sinh lắm, làm tiêu tan mọi nỗi mệt nhọc. Chẳng bao lâu tôi thấy trong người khoẻ lại. Qua làn khói thuốc nhẹ bay, tôi chợt bắt gặp một đôi mắt to đen, ẩn khuất bên trong góc tối, đang chăm chú nhìn tôi bằng cái nhìn đầy vẻ tò mò. Không hiểu sao tôi thấy cảm tình ngay với đôi mắt ấy, mặc dầu trên bước đường phiêu du vô định tôi đã từng gặp gỡ biết bao những đôi mắt khác, cũng to đen như thế ở bốn phương trời. Tôi nảy ra ý nghĩ: người có cặp mắt kia tất phải là một giai nhân tuyệt thế như những nàng tố nữ trong bức tranh đẹp thời xưa. Tôi bạo dạn tiến lại gần, và ngồi xuống trước mặt nàng. Quả nhiên, điều vừa dự đoán không làm tôi thất vọng. Qua ánh sáng mờ ảo của ngọn đèn chiếu hắt từ xa, vẻ bối rối của thiếu nữ chỉ làm nàng càng thêm đẹp, một cái đẹp thùy mị dịu hiền, khiến trong giây phút đầu tiên tôi cũng phải bàng hoàng, chưa dám tin ngay ở chính mình.

Qua vài câu chuyện ngượng ngập ban đầu, không khí giữa tôi và nàng thiếu nữ đảo xa, dần dần trở nên thân mật, không còn dè dặt như trước nữa. Đồng thời, tôi được biết tên nàng là Mai — Phương Mai! Song thân nàng từ xa tới lập nghiệp tại đảo Gió đã lâu lắm. Nàng mở mắt chào đời ở đất này vừa đúng hai chục mùa xuân trước.

Tuy sinh trưởng trên đảo Gió nhưng Phương Mai có nước da trắng mịn và thân hình nàng nhỏ nhắn như một đóa hoa mai lạc lõng giữa đảo khơi nhiều gió nhiều mây. Phải chăng đó cũng là định mệnh đã khiến tôi dừng lại nơi này để được gặp nàng.

Trận bão vẫn kéo dài suốt mấy hôm sau, với sức tàn phá kinh khủng ngoài vòng tưởng tượng. Nhưng riêng tôi, những tàn phá ấy nào đáng kể gì? Trong thâm tâm tôi còn cầu mong cho nó cứ kéo dài mãi mãi.

Mặc dầu giông bão như thế, nhưng không ngày nào tôi và Mai chẳng có tìm nhau ít nhất một lần. Chúng tôi thường ngồi tâm sự trong quán rượu gặp gỡ ban đầu hoặc dắt nhau lên chiếc chòi sẵn ở ngọn đồi giữa đảo, chẳng khác hai kẻ điên rồ đang lạc lối dưới phong ba giông gió cuộc đời.

Nhưng cũng như cuộc đời, những ngày vui bao giờ chẳng mong manh như khói như sương?! Trận bão đã tan dần. Anh nắng đầu tiên hôm sớm bắt đầu loé dạng, sau một tuần nhật tạm biệt không gian. Tôi được lệnh ngày mai sẽ phải ra khơi lìa đảo Gió.

Khi nghe báo tin trên, nét mặt Mai bỗng chìm hẳn xuống. Mặc dầu chẳng nói nhưng nhìn nước da dội nhiều xanh tái của nàng, tôi đoán được biết nàng cũng như tôi cõi lòng đang tan nát. Chúng tôi yên lặng bước bên nhau ra bờ đảo Gió, ngồi nhìn sóng nước khơi xa, giữa khi những tia nắng cuối của buổi hoàng hôn đang dần sụp tắt.

Đột nhiên Mai khẽ nói bằng giọng nghẹn ngào:

— Thế là ngày mai anh đã ra đi xa Mai, xa tất cả! Chẳng hiểu có dịp nào anh còn quay về đảo Gió nữa không?

Tôi chua xót đáp:

— Sau chuyến đi này có lẽ anh phải vĩnh biệt biển khơi, để tiếp tục nhiệm vụ tại quê hương. Rồi đây trùng dương xa cách, biết ngày nào anh mới tìm lại được Mai!

Đôi mắt chan hòa lệ chảy, Mai nức nở:

— Định mệnh thật éo le quá! Phải chi anh đừng lên đảo Gió. Anh đừng gặp Mai, thì đời ta giờ đây đâu phải khổ.

Trong giây phút ấy lòng tôi rung động đến tột cùng. Tôi thương Mai quá! Tôi cảm thấy đời tôi không thể nào thiếu được nàng, nên liền nảy ra một quyết định:

— Ngày mai anh sẽ không lìa đảo Gió. Anh sẵn sàng hi sinh tất cả để ở lại cùng em. Rồi đây chúng ta sẽ cất thêm một mái nhà tranh bên cạnh chòi săn trong đảo, và sống bên nhau cho tới trọn đời...

Trong lúc tôi nói say sưa như thế, khuôn mặt Mai rạng rỡ mừng vui. Nhưng không hiểu sao, nàng bỗng đăm chiêu suy nghĩ rồi lại nghẹn ngào:

— Em biết khi nói rõ chuyện này sẽ cho anh buồn. Nhưng giờ đây nếu còn dấu nữa chỉ hại cho nhau chẳng được ích gì. Vậy em xin tạ lỗi cùng anh. Ngày mai anh hãy ra đi mà lo sự nghiệp. Anh hãy quên Mai đi! Vì thật ra em đã là gái có chồng. Chồng em hiện cũng như anh, đang lênh đênh khắp bốn phương trời vì nghiệp hải hồ. Có lẽ giờ đây chàng cũng sắp quay về đảo Gió...

Nói xong, Mai đứng vụt ngay lên, bỏ chạy vội vàng như muốn tránh nhìn những tia mắt ngỡ ngàng, nhưng đầy hờn giận của tôi khi ấy.

Trong ánh nắng cuối cùng của buổi chiều tàn nhuộm tím màu mây, nổi bật hẳn lên vài cánh trắng của loài hải âu, đang chập chờn vỗ gió tìm tổ muộn. Tôi có cảm tưởng chừng như những chiếc khăn tang đang vật vã khóc thương cho một mối tình vừa lỡ dở...

***

Bình minh hôm sau khi vừng hồng vừa ló dạng ở nẻo khơi xa, các thủy thủ bắt đầu sửa soạn cho con tầu lìa bến. Đứng tựa thành boong, tôi yên lặng nhìn lên đảo Gió một lần cuối cùng.

Một hồi còi bỗng ồ ồ thét lên. Tiếp theo tiếng máy kéo neo bắt đầu chuyển động. Con tầu đang từ từ tách bến hướng mũi ra khơi. Những mái nhà tranh nằm dài trên đảo cũng dần nhỏ lại. Tôi buồn rầu toan trở về phòng, thì một thủy thủ bỗng chạy lại nói:

— Thưa ông, khi nãy có người nhờ tôi trao đến cho ông lá thư này lúc nào tầu chạy. Vậy nay tôi xin làm theo lời dặn ấy.

Linh tính như báo một chuyện chẳng lành, tôi vội xé bỏ bao thư, chăm chú đọc từng nét chữ bên trong:

Anh yêu,

Khi anh đọc tới những hàng chữ này, thì tầu anh đã lìa bến ra khơi, trả lại trùng dương cho người của biển. Còn lại mình em trên đảo Gió, mắt em sẽ dõi trông anh đến tận chân trời, cũng như hồn em sẽ gửi hàng mây tím, nhờ gió trời đi tìm đến bên anh.

Chiều qua, khi anh vừa quyết định ở lại đảo Gió để đôi ta được cùng sum họp, lòng em đã vọi mừng thầm. Nhưng nghĩ lại, con đường sự nghiệp của anh đang nhiều hứa hẹn, mà tương lai anh thì lại còn dài. Chẳng lẽ vì em mà đành bỏ cả ư? Bởi vậy, em phải dối anh lần đầu mà cũng là lần cuối trong đời đôi ta.

Sự thật, em nào đã có chồng! Em đặt ra chuyện ấy, chỉ để cho anh quyết trí ra đi chẳng phải bận lòng luyến tiếc. Âu cũng là định mệnh của trời. Xin anh hãy vui cùng hiện tại mà gây dựng cho tương lai.

Rồi đây nơi quê hương anh, khi công đã thành và danh đã tại, mong anh sẽ gặp một người vợ hoàn toàn hơn em, xứng đáng hơn em, để chăm lo hạnh phúc đời anh. Lúc ấy anh hãy tin rằng ở cuối trời xa, trên hải đảo đơn côi lạnh giá này, em sẽ mỉm cười mãn nguyện vì thấy anh yêu sung sướng. Dù thời gian có trôi qua nhiều tháng, nhiều năm đi nữa.

Vĩnh biệt anh yêu! Em xin cầu chúc anh gặp nhiều thắng lợi sự nghiệp nơi quê hương, cùng hạnh phúc hoàn toàn trong cuộc đời.

Giờ đây đảo Gió đã xa anh cả một trùng dương, cũng như tình đôi ta đã bị trùng dương chia cách. Nhưng lúc nào hình bóng anh cũng vẫn in sâu trong tim em. Hồn em sẽ luôn luôn tìm lại bên anh trong cõi mộng..."

Đọc xong lá thư trên, tôi cảm động đến nghẹn lời. Những nét chữ mềm mại của nàng còn đây, nhưng hình bóng thân yêu em đâu rồi?!

Tôi hướng nhìn về phía đảo Gió, lúc ấy, chỉ còn là một chấm nhỏ tít tận chân trời. Nhưng tôi tưởng tượng cặp mắt to, đen của nàng vẫn còn ẩn khuất đâu đây, đang dõi ngóng theo tôi trên đường về bến cũ. Tôi lâm râm như lúc đang ngồi cạnh nàng.

— Tạm biệt em yêu! Mai này sự nghiệp thành rồi anh quyết quay về đảo Gió, dù trùng dương xa cách, và dù mọi nỗi trở ngăn của cuộc đời. Thế nào anh cũng trở về đảo Gió, hỡi em yêu...!

(Tiếp theo)

PHẦN THỨ HAI — CHƯƠNG XI

Sự bí mật của bà Phúc Lai

— Cô muốn đến nhà cô Mộng Lan vì lẽ gì?

— Để xem nàng nói gì với anh.

— Nàng quý tôi nên mời chứ không chi lạ, mà sao cô làm việc đó? Kẻ nhờ cô đến có phải là kẻ thù của nàng không?

— Có lẽ như vậy, hay không phải cũng chẳng ăn thua chi đến tôi và anh?

— Nhưng vô tình tôi làm hại nàng còn được. Đằng này tôi đưa cô đến làm việc có hại cho nàng, tôi còn ra gì? Tôi từ chối sự đó! Chúng ta quen nhau, nhưng không nên liên kết nhau làm hại kẻ khác.

Hồng Loan bảo chàng:

— Anh nhận lời là phải, vì tôi đã nói thật với anh. Tôi hứa đó là chuyện tầm thường thôi, chẳng hại gì cho nàng đâu. Anh nên tin tôi không phản bội lời hứa đâu.

Trong khi Trần Dũng còn ngần ngừ, Hồng Loan nói tiếp:

— Xưa tôi cứu anh khỏi chết. Bây giờ anh làm việc này để đền ơn tôi kể cũng phải lắm rồi. Ta đừng nên ơn nhau. Xin anh giúp tôi.

— Nếu việc này có hại cho nàng?

— Anh quên Mộng Lan là người gì sao? Nàng có bao nhiêu kẻ bên mình, khó ai làm gì nổi. Tôi hứa việc đi thăm này không hại chi cho nàng, mà còn cứu được tôi anh ạ!

— Cứu được cô, cô nói gì lạ vậy?

— Anh hỏi làm gì vô ích. Chuyện không dính dáng chi đến anh, mà không có hại cho nàng, tại sao ta thắc mắc làm gì?

Họ nói chuyện đến đây thì vườn cây của Mộng Lan đã hiện ra trước mắt.

Trần Dũng hỏi:

— Đến đó, tôi giới thiệu cô với Mộng Lan ra sao?

— Không cần sự giới thiệu của anh, nàng cũng biết tôi là ai?

Xe Trần Dũng vừa quẹo vào đậu trước sân ngôi vườn của Mộng Lan thì nàng đã có mặt trên thềm rồi.

Nàng bước xuống khi chàng xuống xe, mở cửa cho Hồng Loan.

SỐ 93

Truyện dài của PHI-LONG

6

Hồng Loan chào Mộng Lan và nói:

— Tôi nhờ anh Trần Dũng cho đi nhờ lên đây, chứ không phải anh ấy mời tôi.

Mộng Lan thản nhiên nói:

— Tôi hân hạnh được tiếp đón cô.

Rồi nàng quay sang nhìn Trần Dũng và nói:

— Mời anh và cô vào nhà.

Khi cả ba ngồi nơi phòng khách, Hồng Loan nói:

— Ngoài vườn có lẽ thích hơn trong nhà. Giờ này mặt trời vừa mọc cây cỏ đẹp để phải không cô?

— Có lẽ như vậy.

Nàng gọi người dặn dọn thêm chỗ cho Hồng Loan ngoài vườn, và đưa họ ra ngoài.

Nắng vừa lên làm tươi sáng cây cỏ còn ướt sương đêm, phô bày cảnh đẹp của tạo vật, nhưng cả ba không ai bị ngoại vật ảnh hưởng nhiều.

Ai cũng đều bận tâm với việc riêng mình.

Thình lình Mộng Lan hỏi:

— Cô Hồng Loan, Cô tự ý đến đây, hay có ai nhờ cô đến?

— Không phải tự tôi đến, nhưng tôi không có ích, cũng không thiệt hại chi cho cô và anh Trần Dũng.

Trần Dũng thấy rõ Mộng Lan biết Hồng Loan là người của kẻ địch nàng rồi.

Vậy kẻ địch nàng là ai? Họ đã biết nhau từ bao giờ rồi?

Chàng nói:

— Tôi có cảm tưởng như hai cô không thuận nhau vậy?

Hồng Loan nói ngay:

— Chúng tôi không mấy thuận nhau, nhưng không phải nghịch nhau.

Trần Dũng bảo nàng.

Cô tưởng tôi không có mắt sao? Nếu các thứ nghịch nhau, tôi xin ra về.

Mộng Lan bỗng hỏi chàng:

— Có khi nào chủ nhân mời một người, mà người đó mang đến một người khách lạ nữa chăng?

— Xin lỗi cô, tôi hiểu tôi kém xã giao, nhưng cô Hồng Loan là người ơn của tôi, Vì vậy tôi giúp người ơn cũng chẳng hại gì cho cô.

Nếu cô không hài lòng, tôi xin cùng cô Hồng Loan về ngay.

Mộng Lan không nói gì, nàng im lặng nhìn cây cỏ quanh mình.

Hồng Loan xen vào:

— Cô Mộng Lan à! Tôi đến vì bắt buộc. Chắc cô dư hiểu vậy, nhưng tôi đã nói cuộc gặp gỡ này chẳng có hại cho ai cả. Xin cô tha lỗi tôi.

Mộng Lan đổi lảng đi:

— Bỏ chuyện đó là hơn. Chúng ta nên ăn sáng là hơn.

Rồi nàng xoay qua Trần Dũng:

— Tại sao chị không đi với anh?

— Nàng bị một thình linh! Nàng gởi lời xin lỗi cô, và hẹn đến ngày thuận tiện khác.

Mộng Lan mỉm cười không nói gì, nàng có vẻ thản nhiên như chẳng có việc chi bận rộn đến nàng.

Sau bữa ăn sáng, Hồng Loan nói:

— Tôi chắc anh và cô có chuyện riêng nói với nhau. Tôi xin nằm ở võng kia.

Hồng Loan rời họ ngay. Khi nàng đi rồi, Mộng Lan hỏi Trần Dũng:

— Anh mang ơn gì của nàng?

Trần Dũng thuật lại chuyện cũ cho nàng nghe, rồi kết:

— Cô Hồng Loan là người gì tôi cũng không rõ, nhưng cô ấy tốt với tôi.

Mộng Lan bảo chàng:

— Như vậy cô ta mạo hiểm lắm. Con người đó còn có lương tâm anh ạ!

— Cô ta tinh cảm lắm. Nhưng cô ta làm gì cho ai? Xưa kia tôi thấy cô ta thân với Văn Bình, y như họ là nhân tình nhau.

Trần Dũng sực nhớ hôm mình đưa Văn Phượng đến nhà bác sĩ Văn Bình xem mạch, thì Hồng Loan chợt tới.

Không rõ nàng nói gì với Bình mà Bình theo đuổi Văn Phượng? Mà có phải vậy không? Hay mình nghi oan cho nàng?

(CÒN TIẾP)

Nửa giấc mộng Hoàng Lương

Trắng tay sao ngỡ tới,
Đường lạnh rét tìm côi.
Ngày dài đi chìm nổi,
Hoang lạnh lạc núi đồi.
Bước người đi hai lối,
Khói thuốc cay vành môi,
Đời hai mươi từ chối,
Những ân tình chung đôi.
Xác người đem chăn nổi,
Trầu cau buộc lứa đôi.
Mười năm đời chăn gối.
Hồn du nơi xa rồi.
Từng đêm máu yêu đương,
Năm ngón tay gầy xương,
Năm ngón cắt dây hương,
Giai âm đau cung thương.
Hồn tha hương — tha hương,
Áo trắng nhạt màu sương,
Cột đèn ngăn nửa đường,
Mặt trăng nối hai phương.
Tơ vương vấn, vấn vương,
Nửa giấc mộng hoàng lương
Buồn lên qua phố phường,
Ân tình chảy sông Tương.

HÌNH HỮU ÍCH

Quí bạn muốn
Chính - Luận
mỗi ngày mỗi mạnh
— Xin đừng mượn báo
Chính - Luận

SỐ 16

Tiểu thuyết phóng tác của HỒNG - DƯƠNG

(Tiếp theo)

— Nếu thế chắc cô phải là con gái rượu của ba cô.

— Thưa, không phải thế. Co đều lớn, hai chị của em đã lớn và đều đã ở riêng, nên ở nhà chỉ còn mình em để cho ông nuông chiều. Vả lại, có lẽ các ông bố bao giờ cũng thương con gái út hơn.

Ông Mạnh nói tiếp bằng giọng ngần ngừ:

— Tôi đoán là chắc ba cô cũng thường hay khuyên dạy cô cách thức cư xử với bọn bạn trai?

— Em rất ít tâm sự với ông về các chuyện đó.

Ông Mạnh nhíu mày lại, nhìn Hải Triều:

— À? Thế ra cô cũng có những chuyện bí mật riêng tư?

— Cũng không hẳn như thế.

— Này cô Triều, tôi hỏi thật nhé cô... cô làm gì với những bạn trai, khi bọn họ tán tỉnh cô?

Đôi má Hải Triều chợt đỏ ửng lên. Không phải vì nàng "có tật giật mình", cũng không phải nàng có cái mặc cảm tội lỗi, nhưng vì, không ai lại đi nói những chuyện đó cho một người đàn ông lớn tuổi hơn bạn nghe, nhất là người đàn ông đó lại là chủ bạn.

Hải Triều ngập ngừng, tìm một câu trả lời cho xuôi chuyện:

— Ồ... nghĩa là... cũng giống nhau.

— Thế hả? Vậy chắc cũng hơi khó chịu đấy nhỉ!

Trong giọng nói của ông Mạnh, Hải Triều thấy tò có pha một chút bông đùa. Tuy nhiên nàng cũng mừng là đã "thoát nạn", nên nàng vồ ngay lấy câu nói của ông Mạnh.

— Vâng, chính thế. Rất khó chịu.

Thốt nhiên ông Mạnh đặt tay ông lên bàn tay Hải Triều, cử chỉ âu yếm như một người cha. Tay kia ông ngoắc cô hầu bàn lại:

— Cô tính tiền dùm tôi.

Sau giờ làm việc, chỉ còn có một chiếc thang máy hoạt động. Hai người im lặng đứng chờ, không ai nói với ai lời nào.

Trước khi đi ăn, ông Mạnh đã bật chiếc đèn nhỏ trên bàn giấy của ông, ánh sáng mờ mờ dịu, làm cho căn phòng có vẻ như một phòng ngủ, nếu mà không có cái bàn giấy to tướng. Qua khung cửa kính, Hải Triều thấy cả một thành phố rộng lớn và bí mật như chạy dài dưới chân nàng. Saigòn.. đô thị của khoái lạc, của hứa hẹn, nơi tụ hội của bao nhiêu kẻ xa lạ say mê danh vọng, địa vị, mà nàng vẫn ao ước sẽ được gặp họ một ngày nào đó. Nàng đứng tựa lưng vào bàn, đôi mắt say mê ngắm thành phố đó.

— Cô nghĩ gì vậy?

Tiếng ông Lý Mạnh chợt vang lên ngay sau lưng nàng.

Mắt vẫn không rời những nóc nhà, những ánh đèn xanh đỏ... lập loè dưới đường, Hải Triều thì thầm:

— Em cũng không biết. Em không biết nói thế nào để ông hiểu.

Thốt nhiên, ông Mạnh đứng sát vào Hải Triều, rất nhanh đến nỗi nàng không kịp tránh, rồi ông bỗng ôm chầm lấy nàng và môi ông, nóng bỏng, đè nặng lên môi Hải Triều. Vòng tay ông siết chặt quá, đôi môi ông bịt kín cả miệng Hải Triều, làm nàng gần như nghẹt thở. Phút bàng hoàng đầu tiên qua đi, và Hải Triều cảm thấy một sự kinh hãi đến tột độ xâm chiếm tâm hồn nàng. Nàng lắc đầu thật mạnh — quay phải, quay trái — để cố thoát ra khỏi đôi môi ông Mạnh đang như cắn xé nàng, rồi nàng thốt kêc lên khe, như tiếng kêu của một người bị tắt thở. Ông ta buông nàng ra.

— Ông Mạnh...

Nàng gọi tên ông ta như một lời trách móc, xen lẫn với kinh ngạc. Trong thấy cảnh đó diễn ra trong một căn phòng nhỏ, yên tĩnh này thật là kỳ cục, không khác gì như người ta vẫn thấy tả trong các truyện đăng trên những tờ tạp chí của nhà xuất bản Hương cảo, nên nàng khóc.

Ông ta nhìn nàng và mỉm cười, nét mặt có vẻ đùa rỡn hơn là cáu giận. Ông móc túi lấy chiếc khăn tay còn sặc mùi nước hoa, đưa cho nàng. Ông vẫn giữ nụ cười trên môi, và nói với nàng:

— Có gì ghê gớm đâu, mà cô khóc...

Nàng đưa khăn lên lau nước mắt, và lau miệng (rất nhanh để ông Mạnh không thấy) rồi đưa trả chiếc khăn tay lại cho ông Mạnh. Tự nhiên, nàng thấy bị lúng túng, và nàng cố tìm một câu gì để nói cho đỡ ngượng, nhưng nàng cảm thấy đầu óc hoàn toàn trống rỗng. Nàng liếc nhìn ông Mạnh. Một ông già, ít nữa cũng trên bốn chục tuổi. Trước bức hình của vợ ông! Nàng tự hỏi tại sao ông ta lại làm như vậy. Trong khi đó ông Mạnh lẳng lặng đưa khăn lên lau mồm một cách kỹ lưỡng; ông nhìn màu son môi dây trên chiếc khăn tay còn sạch nguyên của ông, rồi ông gấp khăn lại và nhét vào chiếc túi nhỏ ở ngực áo vét.

Ông quay lại nói với Hải Triều.

— Thôi xuống đây, tôi gọi taxi cho cô.

Nàng lẳng lặng theo ông Mạnh xuống nhà, nhưng luôn luôn nàng có ý đi xa ông ta. Ra tới đường, lúc đứng chờ xe nàng cũng đứng hẳn ra một bên. Ông Mạnh đưa tay vẫy chiếc taxi vừa trờ tới, Hải Triều không đợi ông ta mở cửa, mà chạy ra mở lấy, chui tọt vào xe, dục bác tài đi ngay. Nhưng ông Mạnh đã chặn lại.

— Khoan đã.

Và ông thò tay qua cửa kính xe đưa cho nàng tờ giấy một trăm:

— Cô cầm lấy trả tiền xe.

Nàng lắc đầu quầy quậy. Nhưng ông Mạnh đã dúi tờ giấy bạc vào tay nàng.

— Còn mấy cuốn sách của cô đây nữa.

Ông ta đưa chiếc phong bì lớn cho nàng, mà trong lúc bàng hoàng, nàng đã quên cầm xuống theo.

— Nhớ đọc hết đi, rồi cho tôi biết ý kiến nghe.

Nói xong, ông Mạnh lùi lại một bước, giơ tay ra hiệu chào nàng.

(Còn tiếp)

SỐ 39

Truyện dài của VĂN-QUANG

(Tiếp theo)

Loan và Phượng theo rõi từng cử chỉ của Phi. Họ không thể thấu hiểu những băn khoăn ray rứt trong tâm hồn Phi lúc này.

Phượng bộp chộp nói ngay:

— Sáng mai anh Phi đâu còn lái xe cho ba nữa.

Trung tá Lạc buông người xuống ghế, nâng ly cà phê lên lưng chừng, quay sang hỏi Phượng:

— Sao vậy?

Phi biết không thể dấu được nữa, chàng nói thật lễ phép:

— Thưa trung tá, tôi đổi đi tiểu đoàn 12.

— Lệnh đâu?

— Thưa, có lệnh rồi.

Trung tá Lạc chìa tay đòi coi lệnh thuyên chuyển. Phi nhìn Phượng với một vẻ trách móc, rồi đưa cho trung tá Lạc tờ giấy chàng mới nhét vào túi áo.

Đôi mí mắt nhăn nheo của trung tá Lạc càng nhăn nheo hơn, khi ông cúi sát xuống trang giấy. Sau đó ông trả lại cho Phi và thở ra nhè nhẹ:

— Đại úy Minh có trình tôi... năm rồi, nhưng tôi tưởng cũng phải năm ba bữa, nửa tháng đã chứ. Mà lại sao ông ấy không cho cậu về đơn vị cũ?

— Thưa trung tá tiểu đoàn 10 của tôi vừa được bổ sung, trong khi quân số tiểu đoàn 12 còn thiếu.

— Cậu nghĩ sao?

Phi cười nhẹ:

— Tôi rất vui lòng.

— Cậu nói dóc, tôi biết, cậu muốn về đơn vị cũ để thỉnh thoảng còn về thành phố chứ. Tôi sẽ nói làm lại lệnh này.

Phi có vẻ lúng túng ra mặt:

— Tôi... thưa trung tá. Tôi ở đâu cũng vậy, anh em khác chịu được, thì tôi cũng chịu được.

— Cậu muốn thử à? Hay... thất tình?

Loan cười, Phượng cũng cất tiếng cười khanh khách khiến Phi đỏ mặt. Chàng lắc đầu:

— Không, tôi xin nói thật với trung tá là hiện nay tôi đang có tình yêu. Tôi muốn thử thách, có lẽ đúng. Thử thách chính tôi và người yêu.

Trung tá Lạc phì cười:

— Tôi chưa thấy ai thích đi tiểu đoàn 12 như cậu cả. Cậu làm tôi ngạc nhiên. Hay là cậu nổi giận đấy?

— Có lẽ tôi nổi giận với tôi sao?

Loan xen vào:

— Biết đâu! Nổi giận với mình là thường chứ. Có khi mình cầu mong mãi mà không được, mình nổi giận, buông mặc, muốn tới đâu thì tới.

Phi bắt gặp những tia nhìn nghịch ngợm trong mắt Loan, chàng cười nhạt:

— Không đúng hẳn. Có lẽ nhiều người nghĩ là tôi điên, tốc kê hay là... lý tưởng quá. Nhưng sự thật khác hẳn. Bằng đường, tôi muốn tìm đến một đời thay, mặc dù sự đổi thay đó tôi nhìn thấy trước những khó cực, buồn nản và cô độc.

Trung tá Lạc vắt chân chữ ngũ, trong khi Phượng nhanh nhẹn ngồi xệp xuống đất cởi đôi giày cao cổ cho ông. Tiếng trung tá Lạc trở lại bình thản hồn nhiên:

— Được rồi, cậu muốn đi thì đi, tôi không giữ. Nhưng khi nào cần tôi bất cứ điều gì, cậu cứ đến với tôi.

Phi nghiêng đầu:

— Cám ơn trung tá.

— Mỗi lần có dịp về, Cậu nhớ ghé đây chơi.

Phượng nhí nhảnh:

— Liệu anh còn nhớ đường tới đây không, anh Phi? Hay lỡ sau khi ra khỏi đây rồi quên biến đi mất như anh Hoàng, anh Thắng hồi xưa.

Loan bênh vực Phi:

— Yên tâm, anh Phi khác, mà anh Hoàng và anh Thắng thì khác. Tôi tin là anh Phi sẽ tới.

Phi gật đầu:

— Tôi cũng tin như thế, chỉ sợ lâu lâu mới có dịp về, cô Phượng sẽ hỏi "ông là ai" thôi.

— Không bao giờ.

— Thật nhé?

Phượng vừa cầm đôi giày, vừa nhảy mũi bên, cau mặt cho Phi:

— Thật. Sáng mai anh đi hả. Sao không xin phép ở lại chơi vài ngày nữa cho vui?

Trung tá Lạc hơi nhỏm người về phía trước:

— Sáng mai đã đi rồi sao?

— Dạ. Tiện chuyến "công voa", cả tuần mới có một chuyến. Ở lại sợ trễ, tuần sau mới đi được.

Trung tá Lạc chớp mau mắt, ông uống một ngụm cà phê, rồi hạ thấp giọng:

— Cứ ở lại vài ngày rồi đi cũng được. Có lẽ trong một hai hôm nữa, xong vụ khao quân và họp hành nào tôi cũng đi tiểu đoàn 12. Nếu tôi không đi, tôi sẽ nhờ đại úy Minh lo giúp cho cậu đi.

Phi cúi đầu, chàng "dạ" một tiếng rất nhỏ mà tưởng như âm còn vang vọng mãi trong lòng. Chàng cảm động vì sự săn sóc đó của trung tá Lạc. Chưa bao giờ Phi có cảm tưởng coi trung tá Lạc là một người thân trong gia đình như hôm nay. Mái nhà này, khung cảnh này hình như từ nay in mãi bóng dáng Phi, chàng đã để lại đây một cái gì mà chính chàng cũng không biết rõ.

— Thôi, ở lại vài ngày đi anh Phi.

Tiếng Phượng khiến lòng Phi ấm lại, chàng nhìn Phượng như nhìn một người em gái nhỏ thân thuộc gần gụi với mình từ thuở xưa. Chàng khẽ gật đầu rồi quay sang nói với trung tá Lạc:

— Xin cám ơn trung tá, ngày mai tôi sẽ đến làm việc như thường lệ. Tuần sau tôi đi.

(CÒN TIẾP)

SỐ 93

TIỂU THUYẾT VÕ HIỆP KỲ TÌNH — TIỀN-PHONG dịch thuật

(Tiếp theo)

HỒI THỨ HAI MƯƠI HAI

Bách Biến Vô Thường

— Nọc độc của Cửu Độc Bích Long này chỉ có Bách Linh hóa trầm của sư phụ mỗ mới cứu chữa được thôi, ngoài ra trên thiên hạ này không có thuốc nào cứu chữa được hết.

— Tôn sư là ai? hiện giờ ở đâu?

— Sư phụ mỗ là Quỉ Thủ Thiên Tôn ở Đại Tuyết sơn, còn mỗ là Bách Biến Vô Thường Xích Đại Phong, chẳng lẽ bạn chưa nghe ai nói tới hay sao?

Quả thật Thanh Phong chưa hề nghe ai nói tới hai danh hiệu đó bao giờ, nhưng chàng vẫn phải gật đầu đáp:

— Tại hạ ngưỡng mộ đã lâu.

— Tên của bạn là gì?

Thanh Phong không ưa người này, nhưng vẫn phải nhẫn nại đến cùng, chàng ta thấy đối phương hỏi như vậy, liền cau mày đáp:

— Tôi là Cổ Thanh Phong. Tôn sư của nhân huynh ở Đại Tuyết sơn, như vậy để tôi đưa nhân huynh về đó nhé.

Đại phong rất kêu ngạo lắc đầu đáp:

— Mỗ bị nọc độc của Cửu Độc Bích Long, chín ngày sau, nọc độc đó mới làm nguy. Như vậy, khỏi cần bạn phải hộ tống nữa, mỗ tự về Đại Tuyết sơn được.

Thanh Phong thấy đối phương nói như vậy liền cười nhạt một tiếng, chắp tay chào và nói tiếp:

— Nếu vậy Cổ mỗ nhiều sự quá, chúng ta sau này thế nào cũng có dịp gặp nhau.

Nói xong, chàng quay mình đi luôn. Đại Phong bỗng lớn tiếng kêu giật lại:

— Hãy khoan đã.

Thanh Phong quay đầu lại ngạc nhiên hỏi:

— Nhân huynh đã không dùng Thanh Phong hộ tống, thì còn gọi tôi lại làm chi?

Đại Phong âm thầm và đáp:

— Mỗ thấy bạn là người ưa lý đến việc của người khác.

Thanh Phong trợn ngược đôi lông mày lên đáp:

— Việc thiên hạ tất nhiên phải do người thiên hạ lý. Cổ Thanh Phong này du hiệp bốn bề, lúc nào cũng vui lòng giúp đỡ cho người.

— Bạn thích giúp người như vậy, bây giờ mỗ muốn nhờ bạn giúp cho một việc, chẳng hay bạn có vui lòng giúp cho không?

Vì muốn dò thám Vạn Kiếp Ma Cung để xem tung tích của Chân Chân ở đâu, Thanh Phong sợ việc của Đại Phong phải đi xa tốn nhiều thì giờ, nên không thể nào nhận lời được, và chàng lại hỏi Đại Phong rằng:

— Bạn thử nói xem là bạn định nhờ tôi việc gì đã, để xem tôi có thể làm được không, rồi mới quyết định giúp bạn được!

Ngờ đâu Đại Phong lại hỏi lại Thanh Phong:

— Chẳng hay bạn có biết trong núi Dã Nhân này có một nơi gọi là Vạn Kiếp Môn không?

Ba chữ Vạn Kiếp Môn đã gợi hứng Thanh Phong rồi, nên chàng liền mừng rỡ và đáp:

— Biết, biết! Vạn Kiếp Môn ở trên Bách Trượng Bình. Sau cái cổng chào đó có Vạn Kiếp Ma Cung phải không?

Đại Phong gật đầu đáp:

— Phải! Bây giờ tôi lại muốn nhờ bạn đi đến Vạn Kiếp Ma Cung một phen, mỗ phải trở về núi Đại Tuyết sơn mới chữa được nọc ở trong người, nên định nhờ bạn đi nói cho nhân vật của phái Vạn Kiếp hay là môn hạ của Quỷ thủ bằng lòng kết minh với phái Vạn Kiếp, và phái Huyền Băng để giành bá nghiệp Võ lâm.

Thanh Phong nghe thấy Đại Phong nói như vậy ngạc nhiên hỏi:

— Thế ra bạn tới đây là để kết minh với phái Vạn Kiếp Ma Cung à?

Đại Phong gật đầu đáp:

— Vạn Kiếp Ma chủ mời Huyền Băng Lão Mị của phái Bắc Thiên Sơn, với sư phụ của mỗ là Quỷ Thủ Thiên Tôn cùng kết minh, để đến ngày Đại Hội Vạn Kiếp diệt trừ mười ba danh thủ, để xưng hùng với Võ Lâm. Nhưng lúc này sư phụ của mỗ, với Vạn Kiếp Ma chủ lại đang bế quang khổ luyện thần công, không thể đi được, nên mới phái mỗ đại diện, còn phái Huyền Băng thì do Tiểu Cửu Hàn đại diện và Vạn Kiếp Môn thì do Tối Kim Hoàn đại diện để làm lễ kết minh với nhau.

Nói tới đó y ngừng lời, ngắm nhìn Thanh Phong một cái rồi lại nói tiếp:

— Nếu bạn vui lòng giúp Đại Phong này đi truyền tin đó, mỗ thế nào cũng có lễ vật báo đáp rất hậu hĩ.

Thanh Phong đáp:

— Tôi có thể đại diện nhân huynh đi được, và tôi không cần phải huynh đền bù gì hết.

Đại Phong liền móc túi lấy ra hai cái mặt nạ da người, và ba viên linh đơn màu vàng nhạt ra, mặt tỏ vẻ đắc chí vừa cười, vừa nói tiếp:

— Bộ mặt nạ da người này của mỗ tinh xảo lắm, nhưng phải đeo cả hai bộ vào mặt thì mới có thể truyền đạt được cả hỉ, nộ, ai, lạc. Còn ba viên thuốc này là Biến Âm Hoàn, càng thần diệu thêm, bạn hành hiệp giang hồ, nếu có mấy vật này thì còn tốt hơn là một lạng hoàn kim!

Thanh Phong bỗng nghĩ ra một kế liền định thầm:

"Sao ta không lợi dụng hai bộ mặt da người này, với ba viên thuốc biến âm hoá trang làm Đại Phong tới Vạn Kiếp Ma Cung thăm dò tin tức của Chân Chân, thì thật là dễ như trở bàn tay!"

Chàng đã quyết định như vậy, liền cám ơn nhận lấy hai bộ mặt nạ, với ba viên thuốc hoá trang thành Đại Phong đi thẳng lên Vạn Kiếp Ma Cung ngay.

HỒI THỨ HAI MƯƠI BA.

Cốt nhục - Tình thâm.

Thanh Phong tới Vạn Kiếp Ma cung, quả nhiên quần Ma của Vạn Kiếp ân cần khoảng đãi, mà không bề hay biết gì hết, cũng nhờ vậy mà Thanh Phong mới biết Chân Chân chưa hề bị bọn Quần Ma bắt giữ, còn thiếu nữ lạ mặt mà Hạ Đăng trông thấy ở Thiên Ngụy Cốc, là Đăng Phách Ni Cô Diệu Chân đội tóc giả, mới gia nhập Vạn Kiếp Môn đấy thôi!

Chờ tới khi Tiểu Cửu Hàn tới rồi mấy người kết minh ở dưới cổng chào, thì Hồng Tiểu với Mộ Phong lại song song hiện thân, Thanh Phong ngạc nhiên vô cùng.

Nhất là chàng thấy Mộ Phong không những biết dủ năm môn kiếm pháp của năm đại danh kiếm thủ, và cả Phong, Vân Lôi, Vũ tứ đại tuyệt thức của Điều Ngao Cư Sĩ cũng hay biết nốt, nên chàng nghĩ mãi mà vẫn không sao hiểu ra được lai lịch của Mộ Phong? Điều thứ hai là chàng thấy Hồng Tiểu biểu diễn thế kiếm Liên Đài Pháp Vũ tầm thường không có gì khác lạ hết, mà lại thấy Mộ Phong khen là hơn cả kiếm pháp của các danh gia kia.

Vì rất yêu Hồng Tiểu ngày đêm tưởng nhớ, Thanh Phong thấy cử chỉ và thái độ giống hệt người yêu của mình, lại thêm chàng thấy thế kiếm quái dị như vậy, chàng mới thử đoán chàng nọ là Mạnh Hồng Tiểu để xem có đúng không? Ngờ đâu Hồng Tiểu bị đối phương nhận rõ chân tướng của mình, liền giở ngay Diệu Âm Thần Công ra cùng Mộ Phong đào tẩu luôn.

Thanh Phong lại càng nhận định Đăng Ma Tú Sĩ đích xác là Mạnh Hồng Tiểu, cho nên chàng mới duổi theo ngay là thế!

Tới khi chàng đuổi kịp hai người và nghe thấy Đăng Ma Tú Sĩ nói, biết là người yêu của mình là Mạnh Hồng Tiểu thật sự rồi nhưng chàng chưa kịp cởi mặt nạ để tỏ thân phận thì đã bị Hồng Tiểu giở ngay Đại La Thủ điểm ngay vào yếu huyệt mê rồi!

Thanh Phong càng lo âu và càng thắc mắc thêm, chẳng lo âu là Hồng Tiểu đi khỏi, chuyến này sẽ đi đến đâu, như vậy, ít nhất cũng phải đến ngày Đại Hội Vạn Kiếp mới có thể tái hội nhau được. Chàng thắc mắc là không hiểu người thông suốt hết kiếm pháp của các đại danh gia kia là ai, mà cứ gọi Mạnh Hồng Tiểu là chị chị, em em thân mật như vậy?

Dù Thanh Phong là người rộng lượng đến đâu, nhưng chàng vẫn phải nghi ngờ và nổi lòng ghen. Trong lúc chàng đang rầu rĩ và nghi ngờ, thì đột nhiên có một luồng gió lạnh thổi tới, chàng bỗng thức tỉnh, mở mắt ra nhìn thấy mặt trăng đang chiếu ngay vào mặt mình, chàng vừa nhìn trăng vừa nghĩ thầm:

"Ngay Đại Hội Vạn Kiếp chỉ còn hai tháng nữa là tới, sau này mình với Hồng Tiểu lấy nhau, thế hỏ cùng nhau vui vầy, há tất tạm biệt một thời gian ngắn ngủi như vậy."

Còn việc của thiếu niên áo vàng kia, thì chàng không cần phải nghĩ tới, vì chàng biết Hồng Tiểu là người rất đứng đắn, chắc không có chuyện gì xảy ra đâu. Hơn nữa, mình với Chân Chân âu yếm như vậy, nếu nàng trông thấy thì nàng sẽ nghĩ ra sao?

Chàng đang nghĩ đến Chân Chân, bỗng động lòng nghĩ thầm:

"Nếu Chân Chân chưa bị quần ma ở Vạn Kiếp bắt, thì có lẽ nàng đã trở về đến Tam Nguyên Bang rồi. Bằng không, khi nào lại đột nhiên sai chim bồ câu truyền thơ gọi Thiết Kiếm Chân Nhân về như thế. Bây giờ, đằng nào ta cũng được nhàn rỗi và cách đại hội Vạn Kiếp còn khá lâu, chi bằng đi Tam Nguyên Bang tìm kiếm Chân Chân ra sao". Nghĩ đoạn, chàng liền đeo mặt nạ da người, rồi đi thẳng về phía núi Cửu Nghi, không ngờ chàng đi cùng Mạnh Hồng Tiểu và Mộ Phong một phương hướng. Ba người đi cùng một phương hướng, nhưng vì hai người đi trước một ngày, và một người đi sau một ngày, nên không sao gặp gỡ nhau được.

(CÒN TIẾP)

Tờ báo mỗi ngày của các em Số 83

Mai Bê Bi

Lời hay, ý đẹp

— Tất cả chúng ta đều tìm hạnh phúc, nhưng không biết nó ở đâu, cũng như những người say rượu tìm nhà, họ mơ hồ biết rằng họ có một ngôi nhà ở chỗ nào đó. K.D.

— Thiếu phương pháp thì tài cũng lạc lối, có phương pháp thì người thường cũng làm được việc phi thường. DESCARTES

Các em tìm hiểu

HÉC QUYN sa lưới ở A-Ma-Dôn

(Tiếp theo) THÔNG THÁI kể

Thuyền của Héc Quyn và Tê Dớt phăng phăng tiến trên Địa Trung Hải. Chẳng bao lâu, thuyền đã tới một chỗ toàn sương mù bao phủ. Nhưng nhờ cặp mắt tinh tế của Héc Quyn, chàng vẫn phân biệt được lối đi. Bỗng Tê Dớt và Héc Quyn nghe thấy tiếng ca hát vang lừng. Cả hai đều bị tiếng hát kỳ ảo lôi cuốn. Héc Quyn biết mình đi qua hải phận của bọn nhân ngư, tức là bọn người cá. Những tiếng hát kia càng ngày càng khêu gợi và tha thiết. Héc Quyn biết sắp nguy, chàng liền lấy giẻ nhét vào tai để khỏi nghe tiếng hát quyến rũ. Trong khi đó, Tê Dớt như mê man. Tê Dớt nhất định đòi Héc Quyn lái thuyền theo hướng tiếng hát. Nhưng Héc Quyn tỉnh táo, chàng biết nếu làm theo lời Tê Dớt thì chết mất xác cả lũ, vì bọn nhân ngư rất hung ác, chúng sẽ dỗ xô vào cấu xé... Lúc đó dù có sức khoẻ đến mấy cũng khó mà chống cự, vì tâm trí đã bị mê man mất rồi.

Tê Dớt thấy bảo Héc Quyn không được, liền xông tới đánh. Héc Quyn biết bạn bị mê hoặc, liền né tránh rồi tiện tay thoi luôn một quả vào gáy. Tê Dớt gục xuống ngất ngay tức khắc. Héc Quyn liền kéo thêm buồm. Con thuyền lướt nhanh trên sóng cả, mặc cho tiếng hát quyến rũ.

Ra khỏi khu vực bọn nhân ngư thì Tê Dớt tỉnh dậy. Chàng cảm thấy đầu óc choáng váng, bèn hỏi Héc Quyn:

— Vừa rồi có chuyện gì xảy ra đây?

Héc Quyn đáp:

— Chúng ta đã thoát hiểm...

Tê Dớt gặng hỏi, Héc Quyn liền kể lại việc đã qua.

Tê Dớt cảm ơn:

— Mày có anh... đánh tôi ngất đi, nếu không thì chúng mình làm mồi cho bọn người cá khủng khiếp ấy rồi!

Bỗng Héc Quyn chỉ tay về phía xa, nói:

— Đảo A-Ma-Dôn kia rồi!

Tê Dớt theo tay chỉ, quả nhiên thấy một hòn đảo nhỏ, bị sương mù bao phủ. Giữa đảo có một cột ánh sáng chiếu thẳng lên trời. Héc Quyn thường nghe các cụ già kể lại cột ánh sáng ấy chính là do chiếc thắt lưng bạch kim của nữ hoàng Y-Pô-Lít phát ra. Đó là dấu hiệu duy nhất để tìm hòn đảo, còn thì đều mờ mịt khó nhận xét. Héc Quyn liền lại cho thuyền tiến thẳng vào đảo.

Khi chỉ còn cách hòn đảo lối một dặm, Héc Quyn bỗng nghe thấy tiếng tù và thổi liên hồi. Chàng đoán trên đảo đã báo động, và bọn nữ quái A Ma Dôn đã biết chàng sắp tới.

Thuyền cập bến, Héc Quyn đã thấy mấy trăm tên nữ quái, tên nào cũng ăn mặc rất thô sơ, nước da đen bóng, mắt xếch, gườm gườm như muốn ăn tươi nuốt sống hai chàng. Héc Quyn và Tê Dớt đưa tay phải lên cao làm dấu hiệu hòa bình. Một tên nữ quái xông tới rút bỏ khí giới của hai người rồi dẫn về động. Héc Quyn, Tê Dớt cùng bọn nữ quái thong thả tiến vào trong động. Hai chàng không thấy bọn chúng nói với nhau một tiếng nào cả, chỉ thấy chúng ú ớ ra hiệu. Tê Dớt vốn tinh nghịch, liền giả vờ bị vấp vào mô đá, lảo đảo ngã xuống. Một tên nữ quái xông tới kéo lại, thì Tê Dớt đã nhanh tay vạch miệng tên đó ra xem. Chàng thấy lưỡi tên nữ quái ngắn rụt lại. Có lẽ vì muốn bảo vệ sự bí mật của hòn đảo, nên tất cả nữ binh ở đây đều bị cắt lưỡi, hoặc bị uống thuốc làm cho lưỡi rụt lại không nói được nữa. Vì, đối với nữ hoàng Y-Pô-Lít thì chỉ cần..vâng lời là đủ.

Bọn nữ quái dẫn Héc Quyn và Tê Dớt đi loanh quanh một lúc, thì tới một gian thạch động rất rộng, xung quanh đèn đuốc thắp sáng trưng. Héc Quyn và Tê Dớt đứng giữa căn thạch động đợi. Một lát, bỗng có tiếng cồng vang dậy, rồi tấm màn trước mặt rung động, một thiếu phụ trạc 25 tuổi xuất hiện.

Héc Quyn trố mắt nhìn. Chàng không ngờ giữa chốn thâm sơn, hoang đảo này lại có một người đàn bà đẹp như thế. Còn Tê Dớt thì vừa trông thấy đã mê mẩn tâm thần. Khi thiếu phụ bước ra thì tất cả bọn nữ quái đều cúi đầu xuống chào.

Héc Quyn biết ngay đấy là nữ hoàng Y-Pô-Lít, chàng liền cất tiếng dõng dạc:

— Tôi là Héc Quyn, và bạn tôi là Tê-Dớt,...Chúng tôi vừa ở thành My-Sơ-Ne tới, xin thương nghị cùng nữ hoàng một việc...

Nữ hoàng Y-Pô-Lít thấy Héc Quyn và Tê Dớt vóc dáng hiên ngang, khỏe mạnh thì trong lòng rất thích. Nàng nghĩ giá được những tay sai thân tín như Héc Quyn thì chẳng mấy chốc sẽ chinh phục hết thế giới. Vì vậy dù rất thù Héc Quyn vì chàng đã giết chết bao nhiêu binh lính, nhưng nữ hoàng vẫn không dám hại chàng. Còn Tê Dớt thì thật là điển trai, nữ hoàng tự nhiên thấy mình có cảm tình với chàng trai này một cách tha thiết.

Nữ Hoàng lên tiếng, giọng sang sảng:

— Được, nhà ngươi cứ nói!

Héc Quyn liền nhắc lại trận thảm bại của quân A Ma Dôn gần thành My Sơ Ne rồi nói:

— Vua E-Ry-Tê xứ tôi muốn nữ hoàng hãy thần phục, và hãy giao chiếc dây lưng bạch kim cho tôi mang về để làm bằng!

Nữ hoàng hỏi lại:

— Nếu ta không chịu thì sao?

Héc Quyn điềm nhiên:

— Nếu Nữ Hoàng không chịu, thì buộc lòng đại đội binh mã ở My-Sơ Ne sẽ kết hợp với tất cả các quân sĩ trong các thành phố ven biển, rồi cùng san bằng hòn đảo này!

Nghe Héc Quyn nói, Nữ hoàng Y-Pô Lít trợn mắt lên quát:

— Quân láo! Tao sẽ cho nhà ngươi biết gươm dáo của quân lính A Ma Dôn.

Nói xong, nữ hoàng ra hiệu vẫy tay một cái, lập tức một chiếc lưới bằng thép từ trên cao rơi xuống úp chụp lấy Héc Quyn.

Liệu Hec Quyn có vong mạng không?

Đón xem ngày mai sẽ rõ!

Tò Mò

Lịch sử: *Ngày 14 tháng 6 năm Ất Dậu (1885) đại binh Pháp chiếm giữ Đồng Hới để, chặn đường quân vua Hàm Nghi.*

Thuốc men: *Một bác sĩ Đức mới khám phá ra một loại thuốc ngủ rất thần tình, có thể chữa khỏi những người bị mất ngủ do thần kinh bị xáo trộn. Bệnh nhân chỉ cần uống một viên, lập tức sẽ hết suy nghĩ và ngủ luôn một mạch trong chiếc giường dựng đứng, tức là bệnh nhân ngủ đứng, dựa vào một chiếc nệm để dọc. Nếu để bệnh nhân nằm, thuốc sẽ hết hiệu lực.*

Làm việc: *Tại một trường đại-học y khoa ở Anh, các bác sĩ đã lưu ý chủ nhân các xưởng chế tạo đồ đạc trong khối Thịnh Vượng Chung (Khối Liên Hiệp Anh) rằng: các đồ đạc luôn luôn phát được gắn loa phóng thanh, để phát ra âm nhạc. Như vậy, năng xuất làm việc của người ta sẽ tăng lên rất nhiều. Nhất là trong bếp thì lại cần phải có âm nhạc hơn bất cứ nơi nào. Theo các bác sĩ, thì đó là một trong vấn đề có liên quan đến thần kinh tâm lý học.*

Ô CHỮ

của NGUYỄN THÔNG (Huế)

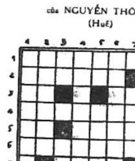

NGANG DỌC NHƯ NHAU

1) một vị danh tướng đời Trần
2) Quyền đi trước.
3) tên viết tắt của người làm ô chữ — tròn vo — bọc bồng (vt)
4) trận mưa lớn ít kéo dài kèm theo với gió, sấm chớp.
5) dùng để ngăn sông — một loài động vật không chân, sống ở đất bùn
6) vị Vua khôn ngoan tài đức
7) tròn vo — thủ đô của Tây Đức

Cười

NHẮC XỎ

Trong giờ vạn vật, thầy giáo giảng về các loại mỏ kim khí và than đá. Thấy Bi ngủ gục, thầy giáo liền gọi lên bảng:

— Bi trò hãy kể các thứ mỏ mà trò biết!

Bi ngơ ngác chưa biết trả lời ra sao, thì Bê nhắc:

— Mỏ lết, mỏ lết...

Bi mừng quá vội đáp:

— Thưa thầy mỏ... Lết ạ!

Thầy tức quá, hỏi:

— Mỏ lết ở đâu?

Bi điềm nhiên trả lời:

— Thưa ở... tiệm sửa xe đạp ạ!

TRANH ĐỐ VUI

Bé đang mơ gì đây?

Nối từ 1 đến 13 sẽ rõ!

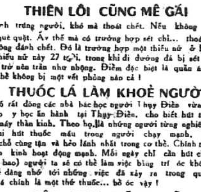

GIA ĐÌNH LY LY ĐỨC-KHÁNH

DIỄN-ĐÀN

NGƯỜI ĐIỀN CHỦ MIỀN NAM TRƯỚC DỰ ÁN

CẢI CÁCH ĐIỀN-ĐỊA THỨ HAI

Cải cách điền địa là một biện pháp rất chính đáng—Nhưng muốn đạt mục đích, phải thi hành một cách triệt để và thực tế hơn những biện pháp nửa chừng, dưới thời ông Ngô Đình Diệm đã làm thiệt hại cho giới Điền chủ mà không lợi cho dân, cũng không lợi cho xứ sở.

Trong dự án cải cách điền địa thứ hai, chính phủ cần phải chia cho dân nghèo số ruộng ngót 500.000 mẫu đang còn mà chưa phát, trước khi bắt giới điền chủ phải hy sinh thêm 9/10 số không còn lại.

● *Bài của B.S. TRẦN-VĂN-ĐỖ*

CÁCH vài tháng nay có tin đồn chánh phủ tính truất hữu các điền chủ chỉ để mỗi người mười mẫu. Đất lấy thêm sẽ chia cho nông dân mỗi người ba mẫu. Chúng tôi có hỏi dò tận gốc, thì thật có bản dự án do ông Phó Thủ Tướng Nguyễn tôn Hoàn đưa ra.

Tin này làm cho giới điền chủ rất hoang mang và lo ngại. Vì sau khi thi hành dụ 57 cải cách điền địa, ngày 22-10-1956 các điền chủ nam phần bị truất hữu, chỉ được giữ lại có 100 mẫu đất mà thôi.

— Tính ra hoa lợi 100 mẫu, sau khi phải đóng góp thuế điền, chi phí, chỉ còn độ 5000đ. một tháng nghĩa là bằng lương 1 người tiểu công chức. Nếu nay chánh phủ truất hữu thêm, mà rút lại còn chỉ cho giữ 10 mẫu, thì họ không thấy cách nào đủ sống cho con cái ăn học v.v.

Theo nguyên tắc, chúng tôi nhìn nhận sự tốt của luật CCĐĐ. Cũng như nhiều xứ khác, nhất là miền nam VN 90% dân sống về nghề làm ruộng, mục đích CCĐĐ rất là chính đáng; 1) Sở hữu hóa nông dân, ngoài mục đích kinh tế, xã hội, còn có mục đích chánh trị: dân thành tiểu điền chủ sẽ thấy có lợi bênh vực đất của mình, và ủng hộ một chế độ đã giúp mình từ người làm công đến người làm chủ. 2) Hướng điền chủ xoay qua kỹ nghệ, để kỹ nghệ hóa xứ sở theo các nước tiền tiến.

Ai ai cũng hiểu như vậy, và thấy sự hữu ích của CCĐĐ, nên dù có phải hy sinh truất hữu 2053 người điền chủ có trên 100 mẫu, để chia 432.000 mẫu cho hàng trăm ngàn nông dân được hưởng, thì chính các điền chủ cũng không dám phàn nàn.

Xong, ta hãy nhìn xem trong thực tế, luật CCĐĐ đã thi hành cách nào, mục đích có đạt được hay không và có giải pháp nào khác hay không.

Người ta đã nhiều khi lên án điền chủ như người rất tham lam gay gắt, lạc hậu, trình bày trước dư luận trong cũng như ngoài nước điền chủ như người bóc lột dân nghèo, sống trên mồ hôi của người tá điền. Kẻ viết bài này không có ý làm luật sư biện hộ điền chủ, song, chỉ trình bày hiện trạng để độc giả thấy rõ vai tuồng người điền chủ trong thời kỳ trước khi thi hành luật CCĐĐ.

Có tờ thuyết trình nói tá điền phải góp địa tô từ 50% đến 70% cho chủ điền. Sự thật, các nơi ruộng tốt, dân đông (Mỹ Tho, Gò Công, Sadec, Vĩnh Long v.v...) thì địa tô cao vì người thuê đất còn sống về những sự trồng tỉa: khoai, bắp, đậu, thuốc vân vân... trồng sau khi gặt. Nhưng đó là một trường hợp rất hiếm. Phần nhiều các tỉnh miền hậu giang, đất mới khai phá rất nhiều, dân ít (có khi phải đem dân Bắc Việt vào như Casiers tonkinois villages de colonisation ở Châuđốc, Rạch giá dưới thời kỳ Pháp thuộc) người ta dễ dàng khai khẩn, hay mua rẻ đồn điền to. Người dân đến thuê đất, chỉ đến tay không với gia đình. Người điền chủ phải giúp tiền và phương tiện để cất nhà, cày bừa, trâu bò đào kinh giúp lúa giống, lúa ăn cho đến mùa. Khi có lúa tá điền trả cho điền chủ tiền đã vay trong năm, cùng với địa tô. Theo khế ước thông thường, địa tô 1 công năm thứ nhất 1/2 thùng, năm thứ II 1 thùng, năm thứ III 1 thùng 1/2 (một mẫu 10 công). Tối đa địa tô không quá 3 thùng một công — sản xuất 1 công tùy đất tốt xấu từ 8 đến 18 thùng.

Vì không hiểu gom tiền vay chủ điền với địa tô, nên mới nói địa tô 50 hay 70% thành người ta cho điền chủ quá tham ác.

Ấy là trường hợp trúng mùa. Nếu như thất mùa vì lụt, vì đất mới nhiều phèn, vì chuột, bọ thì chủ điền mất tiền. Vì người tá điền không có cách nào trả được. Mà nếu mùa sau không cho họ vay nữa, thì họ đi kiếm đất khác. Nên chủ điền nếu thấy người tá điền thành thật, siêng làm lụng mà không may, thì thà mất tiền còn hơn là mất dân. Rủi ro thất mùa luôn vài năm thì điền chủ sạt nghiệp, vì vay ngân hàng hay chettys lời cao và phải cầm nhà cầm đất. Tôi nói trên đây vai tuồng điền chủ đến với tá điền. Sau khi thi hành luật CCĐĐ, dĩ nhiên Chánh Phủ phải thay chủ điền để giúp tá điền. Tôi biết có nông tín cuộc giúp cho tá điền vay. Người dân có 5, 3 mẫu, trước kia, không phải xuất vốn mua trâu chỉ thuê của chủ điền. Nay có tiền, do nông tín cuộc cho vay, song không dám mua trâu để chỉ cày 5,3 mẫu. Bởi vậy, nên Chánh Phủ phải bỏ tốc bằng cách tổ chức cho dân để hoặc cày, hoặc mua lúa giống, hoặc mua phân hóa học hoặc bán lúa chớ nếu chỉ phát hay bán đất cho dân thì không đủ. Còn một điều khác nữa, trước kia chủ điền khi cho vay thì tùy theo nhu cầu tá điền dân đầu cho vay, nếu đưa 1 số tiền to một lần, có nhiều người vì không lo xa, vì cờ bạc, chơi bời tiêu phá mất, thì sẽ phải bỏ đất hoang, mà nông tín cuộc, thì không thể cho vay lẻ tẻ một lần một ít được.

Nói hướng chủ điền về kỹ nghệ, nhưng khi truất hữu Chánh phủ phân kỳ làm 12 năm bằng trái phiếu mà, trái phiếu này *không được phép* cầm, *thế* hay bán cho ngân hàng hay tư nhân. Vậy điền chủ bị truất hữu thấy vốn mình chia vụn ra, không đủ để hùn vào các kỹ nghệ, hay mua nhà đất. Ví dụ điền chủ bị truất hữu lãnh trái phiếu giá 2 triệu đồng. Trong 12 năm, sẽ lãnh mỗi năm chừng 2 trăm ngàn đồng. Số tiền đó không đủ để làm gì cả. Mà trái phiếu kia không cầm được để vay tiền làm vốn.

Vậy sau 12 năm, người bị truất hữu chỉ còn sống với hoa lợi 100 mẫu còn lại, nghĩa độ 5.000đ một tháng. Có lẽ vì vậy mà có nhiều người nói ông Diệm vì biết người Nam không ủng hộ ông, nên có ngụ ý phá sản hạ bậc trung lưu, giường cột xứ này để dễ cai trị. Họ tin tưởng chỗ đó phần nào, vì luật CCĐĐ ông Diệm thiệt hại cho điền chủ mà:

1) *Không lợi cho dân* vì thi hành CCĐĐ nửa chừng, làm việc dễ dàng là lấy đất đã sẵn sàng khai phá của điền chủ bán lại cho dân. Còn việc cần nhất là Chánh Phủ phải tổ chức để thay thế chủ điền để giúp cho dân cách nào cho họ có đủ phương tiện cày cấy, thì Chánh Phủ vẫn chưa có. Dân được đất mà không ai giúp phương tiện làm, thì cũng không sung sướng gì hơn trước.

2) *Không lợi cho xứ sở:* CCĐĐ chỉ là đất cũ thay chủ mà thôi. Nếu diện tích đất mở mang không tăng, và vì chia sẻ vụn đất nên không thể, hoặc khó dùng máy móc để tăng gia sản xuất. Trước chiến tranh miền nam xuất cảng trung bình 1.500.000 tấn gạo. Từ 10 năm nay không năm nào ta xuất cảng hơn 300.000 tấn).

Nay ông phó Thủ tướng Nguyễn tôn Hoàn lại đưa ra một dự án CCĐĐ nữa. Hai cuộc CCĐĐ đều do một ý: Muốn được dân ủng hộ phải cho dân đất.

Ý rất sơ cạn. Không phải dân có có đất sẽ sung sướng hơn, và sẽ ủng hộ Chánh phủ. Như tôi đã nói trên kia, cho đất là việc dễ, việc khó phải làm, đến nay cũng chưa làm là giúp dân sau khi có đất, đủ phương tiện khai phá, cày cấy. Ông Phó Thủ Tướng Hoàn có thể nói việc phải làm trước là cho dân chưa có đất, vậy cho họ đất đi đã, chánh phủ sẽ tổ chức giúp họ sau. Tôi cũng chiều lòng ông Hoàn, nhưng tôi xin hỏi ông sao ông lại cũng như ông Diệm áp dụng giải pháp dễ dàng, là cứ đè ép điền chủ lấy đất của họ đã sẵn sàng khai phá, để phát cho dân, trong khi hiện nay miền Nam còn:

1) 280.000 mẫu Chánh Phủ Pháp mua của Pháp Kiều cho Chánh Phủ V.N. (vẫn chưa chia cho dân).

2) 120.000 mẫu của nhà chung công giáo (Missions étrangères) chưa truất hữu.

3) Trên 100.000 mẫu đã truất hữu chưa ai mua, mà điền chủ chưa được lãnh tiền bồi thường truất hữu.

Không kể trên 4.000 000 mẫu đất công sản quốc gia chưa ai khai khẩn (U Minh, Đồng Tháp Mười, Cao Nguyên).

Nếu còn dân chưa có đất, sao Chánh Phủ không lấy đất 1/2/3/ mà chia lại bắt giới điền chủ chịu nữa? Nhất không dựa vào lý do nào chính đáng để truất hữu họ lần thứ hai: Chánh phủ còn 4.500.000 mẫu đã mua, trả tiền rồi, chưa phát lại tính truất hữu nữa, phí tồn nữa, để đeo đuổi một mục đích mà chưa chắc đã đạt được là lấy lòng dân. Trong lúc đó, chánh phủ có nghĩ đến cảnh người điền chủ sống về đất ruộng trọn đời, chỉ trông vào hoa lợi ruộng để sống về già, để cho con cái đi học, bị truất hữu còn 100 mẫu đã là khốn đốn, nay nếu chỉ còn 10 mẫu thì tôi không thể đoán trước được cái phản ứng của người ta được. Nhất là hạng người này là phần tử ưu tú xứ này. Mỉa mai thay khi cộng sản Việt sinh nắm chánh quyền, họ đã bị coi là kẻ thù số một. Mà thật vậy, họ không khi nào với cái quan niệm xã hội, với đầu óc của họ có thể sống dưới chế độ Cộng sản được. Vậy mà chánh phủ quốc gia, không những không ưu đãi để dựa vào họ làm 1 lực lượng tranh đấu chống cộng, mà lại đàn áp và còn muốn đàn áp nữa.

Ta thử nhìn quanh tất cả các người trong Nam này, hạng không phải chỉ thượng lưu, trí thức mà thôi, coi có ai là không nhờ hoa lợi đất mà ăn học thành người. Không một người nào không gốc rễ ở ruộng mà ra. Ông Diệm truất hữu để lại 100 mẫu đã là quá. Ông Hoàn chỉ muốn để có 10 mẫu. Nghĩa ông muốn phá sản, làm tiêu tan một giai cấp rường cột xứ này, mà trừ Cộng sản chế độ nào cũng phải dựa vào và đếm xỉa đến. Làm như vậy, ảnh hưởng rất tai hại chỉ có người hoặc không hiểu, hoặc có ngụ ý gì như Diệm mới có thể làm được. Người gốc gác xứ này mà làm hay chỉ nghĩ đến thôi cũng không thể tưởng tượng được.

Quý bạn muốn CHÍNH - LUẬN

MỖI NGÀY MỖI MẠNH

xin đừng mượn báo Chính-Luận

Chuyện lạ

THIÊN LÔI CŨNG MÊ GÁI

Sét đánh trúng người, khó mà thoát chết. Nếu không chết thì cũng cháy đen, quê quặt. Ấy thế mà có trường hợp sét chỉ... thoát y một thiếu nữ, chứ không đánh chết. Đó là trường hợp một thiếu nữ ở Bistoecca, thuộc Calabre. Thiếu nữ này 27 tuổi, trong khi đi đường đã bị sét đánh cháy hết cả quần áo trở nên trần như nhộng. Điểm đặc biệt là quần áo tuy cháy hết nhưng cơ thể không bị một vết phỏng nào cả!

THUỐC LÁ LÀM KHOẺ NGƯỜI

Một số rất đông các nhà bác học người Thụy Điển vừa lên tiếng trong một tập báo y học ấn hành tại Thụy Điển, cho biết hút thuốc lá rất có lợi cho bộ máy thần kinh. Theo họ, là những người từng nghiên cứu về thuốc lá, thì khi hút thuốc máu trong người chạy mạnh, có thể bơm vào những chỗ cùng tận và hẻo lánh nhất trong cơ thể. Chính nhờ sự kiện đó bộ máy thần kinh hoạt động mạnh. Mỗi ngày chỉ cần hút chừng 20 điếu (tức là một bao) người ta sẽ có thể làm việc bằng trí óc không mỏi mệt, có thể dễ dàng nhớ tới những việc đã xảy ra trong quá khứ. Như vậy, thuốc lá chính là một thứ thuốc... bổ óc vậy!

DÂN ANH MẤT NGỦ

Dân Anh có lẽ là dân ngủ ít nhất thế giới. Nhiều người hoàn toàn không tìm được giấc ngủ. Trong năm qua, tại Anh người ta bán lối 800 triệu viên thuốc, trong số có 350 triệu là loại thuốc ngủ, còn 250 triệu là thuốc an thần.

Ngoài ra, số người tự tử cũng nhiều hơn trước. Năm qua, có 6000 người tự tử, và có tới 51.000 người có ý định tự tử nhưng chưa thi hành.

Phải chăng đó là hậu quả tai hại của nền văn minh cơ khí?

CÁC CHỨNG BỊNH CỦA PHỤ NỮ: Kinh nguyệt bế điều, thiếu máu, bạch kinh đau lưng, người gầy yếu mệt nhọc, ít ăn, kém ngủ, nước da xanh xao, quí Bà dùng:

NỮ - KIM - CAO QUẢNG AN HÒA

(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc) K.N. số 614 ngày 18-12-1963

QUÍ BÀ KHI CÓ THAI! Để bồi dưỡng sức khỏe cho quí Bà, để trị các chứng ụa mửa, bàn thân đã dượi, thai trắng, quí Bà dùng:

Bổ Huyết Dưỡng Thai QUẢNG AN HÒA

Đến ngày sanh mau, khỏe khoắn — (Có bán ở các tiệm thuốc Bắc)

Tổng phát hành: Nhà thuốc Quảng-An-Hòa 169 Lê-văn-Duyệt Saigon

K.N. số 612 ngày 18-12-63

HAI CHAI VĨNH-HẢO MẪU NHỎ RA CŨNG MỘT LÕ, ĐÁNG LÝ GIỐNG NHAU NHƯ ĐÚC NHƯNG LẠI KHÁC NHAU Ở ĐIỂM NÀO ?

- CHAI RA ĐẦU CÓ MANG DẤU HIỆU (H), CHAI KHÔNG VẪN ĐƯỢC THÂU HỒI VỚI GIÁ 4đ80.
- CHAI RA KẾ KHÔNG CÓ DẤU HIỆU. CHAI KHÔNG SẼ ĐƯỢC THÂU HỒI VỚI GIÁ 3đ00.
- TẠI SAO CÓ SỰ CHÊNH LỆCH VỀ GIÁ CẢ TRÊN ?
- VÌ NHỜ MỨC TIÊU THỤ NGÀY CÀNG NHIỀU, MỨC SẢN XUẤT CHAI NGÀY CÀNG TĂNG, NÊN CÔNG-TY VĨNH-HẢO HẠ GIÁ THẾ CHAI TỪ 4đ80 XUỐNG 3đ00

VẬY KHI DÙNG XONG CHAI CŨ XIN ĐỔI LẤY CHAI MỚI ĐỂ CÔNG-TY CHÚNG TÔI CÓ DỊP ĐỀN ĐÁP TẤM THẠNH TÌNH CỦA QUÝ VỊ, VÀ XIN QUÝ VỊ GHI NHỚ.

Vĩnh HẢO — BẢO VỆ SỨC KHỎE GIÚP ĐỜI TƯƠI TRẺ

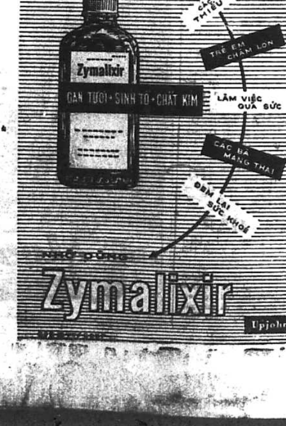

CÁC CHỨNG BỊNH TÊ THẤP

đau xương, nhức gân, tê bại, oải gân, đi đứng khó khăn, ngoài da tê lạnh, tê đầu ngón tay, ngón chơn, tê vãn nửa thân mình, đau lưng nhức mỏi. Giá cả ban đêm đau mình khó ngủ, các chứng bịnh PHONG THẤP nên dùng thuốc: HOÀN-KIỆN-ĐƠN Lê-Văn-Linh.

(2 loại hoàn mật và ngâm rượu) (Có bán ở các tiệm thuốc Bắc)

K.N. số 605 ngày 18-12-63

CƠ THỂ BẠI HOẠI THẬN YẾU

hay đái đêm, nhức đầu mệt mỏi, đau lưng, di mộng hượt tinh, sinh ục suy kém, dùng thuốc tráng thận:

THẬN TRUNG BỬU Lê Văn Linh

K.N.S. 608 ngày 18-12-63

THẮC MẮC · KHIẾU NẠI

CHÚNG TÔI BỊ THIỆT THÒI

Kính gởi

Trung Tướng Tổng Trưởng

Bộ Quốc Phòng tại Sàigòn

Chúng tôi ký tên dưới đây là những anh em cựu trung sĩ, thuộc các khoá y tá trung cấp ngành quân y Địa Phương Quân, hiện đang phục vụ tại các Bệnh viện Dân y toàn quốc.

Đồng kính xin Trung tướng Tổng trưởng Quốc Phòng cứu xét cho chúng tôi một việc như sau:

— Nguyên chúng tôi hết thảy đều là những người tốt nghiệp các khóa y tá trung cấp thời gian 9 tháng, tại Bệnh viện Trung Ương Huế (4 tháng về lý thuyết và 5 tháng chuyên nghiệp) do nghị định số: 173-BNV, BA ngày 18-6-58, của Bộ tư Lệnh Địa Phương Quân với cấp bậc từ trung sĩ đến thượng sĩ và đã có theo học lớp tu nghiệp nghệ thuật Điều dưỡng do nghị định số 48/YHPC ngày 15-1-58.

Nay kính xin Trung tướng Tổng trưởng cứu xét giá trị bằng Y tá trung cấp ngành quân y Địa Phương Quân, và được xếp tương đương với chứng chỉ CAT 1 hoặc CAT-2 của ngành chủ lực Quân Y, để chúng tôi đỡ bị thiệt thòi quyền lợi (ngạch trật) với số bạn đồng nghiệp có chứng chỉ CAT-1, hay CAT-2 của ngành chủ lực quân y.

Trong khi chờ đợi sự cứu xét, và ban ơn của Trung Tướng Tổng Trưởng Quốc Phòng.

Kính xin Trung Tướng Tổng Trưởng nhận nơi đây những tấm lòng thành kính, và tri ân của chúng tôi.

Một số cựu quân nhân y tá trung cấp Địa Phương Quân

Đồng ký tên

Cười thầm

LÝ LỊCH

Lyly xin gia nhập một hội thể thao ở Sàigòn. Ban quản trị đưa cho nàng một phiếu khai lý lịch in sẵn, chỉ việc điền vào chỗ trống. Ly ly rút bút máy ra trả lời các câu hỏi trong phiếu, nhưng nàng bỗng phân vân khi đọc thấy câu hỏi: *«Đức tính của bạn?»*

Suy nghĩ mãi, sau cùng Lyly đặt bút viết: *«Vòng ngực: 100, vòng mông 100, vòng eo 50».*

MÁCH GIÚP

— •Cô LINH (Sàigòn).

a) Địa chỉ nơi bán thuốc hồi sách gia truyền: 53/44 Trần khánh Dư Tân Định S.G. Giá 25 đồng 1 lọ.

b) Đã mách cách chữa tàn nhang trứng cá, trên mục CEBG.

c) Không trúng.

d) Chưa có kết quả.

e) Trúng 100 đồng.

— Cô NGUYỄN THỊ LINH (Giadịnh)

Nếu cô cứ kéo dài cái tình trạng học theo lối «tụng kinh» suốt ngày đêm như thế, chẳng bao lâu sẽ ho lao, tâm trí mê muội, không có kết quả gì hết. Cần vận động bằng ngày cho trong người thư thái, như vậy học mới nhập tâm. Trường hợp cô dùng các loại thuốc bổ óc không ích gì. Cô nên nhờ một người quen nào đó giảng giải cho mà cô nghe, nếu không, thì dù cô có học ra rả như cuốc kêu, chữ vẫn không vào đâu!

—Bạn TẠ VĂN NHẠC (Sàigòn)

a) 17-8-1937: 12-7 Đinh Sửu

b) Trình diện tại Hiến Binh Trung Ương đường Gia Long Sàigòn. Mang theo các giấy tờ cần thiết như thẻ quân nhân, giấy gọi nhập ngũ v.v...

chị em bạn gái

MỘT • MÃ • DÀI BAO NHIÊU ?

Chị em mỗi khi đi chợ mua vải, thường thấy trên các tấm vải ghi « *20 yards* » hoặc « *25 yards* », và thường thắc mắc không hiểu « *yard* » là cái gì.

Xin thưa « *yard* » là một đơn vị đo chiều dài của người Anh, người ta thường gọi là « mã » hoặc « thước Anh ». Mỗi *yard* dài 915 phân tây, nghĩa là mã kém thước tây 8 phân rưỡi. Như vậy mỗi tấm vải dề 20 yards dài 18 thước 30 phân.

Thước Anh do vua Henry đệ nhất (1068—1135) đặt ra. Mỗi thước Anh dài bằng khoảng cách từ mũi tới ngón tay cái của nhà vua.

Ngoài ra, người Anh còn dùng *inch* (số nhiều viết là *inches*) để đo chiều dài. Mỗi *inch* dài bằng 2 phân rưỡi. Một *foot* (số nhiều viết là *feet*) dài bằng 12 inches tức là 30 phân. Một mã dài 3 feet.

HÀ-MAI-LAN

HEPACHAUT

VIỆN BÀO CHẾ: HADZER

Nước cốt lá ARTICHAUT
Nước cốt GAN BÒ TƯƠI
SINH-TỐ B12
SINH-TỐ B1
SINH-TỐ B2
SINH-TỐ B6
SINH-TỐ PP
SINH-TỐ D2

YẾU GAN, NÓNG GAN
GẦY ỐM, MẤT NGỦ
MỤN Ở MẶT
NGỨA MỀ ĐAY
THIẾU MÁU
LAO LỰC
TÁO BÓN
DƯỠNG THAI
MỎI MỆT

CON NÍT Nóng và Ban

và ngừa được chứng làm kinh trong lúc nóng cao độ

Cho uống thuốc CHÍ-LINH hiệu NHÀNH MAI. Thuốc còn trị các chứng ban: ban đỏ, ban trắng và ngừa được chứng làm kinh. Các hiệu thuốc Bắc có bán. Saigon do Nhành Mai 24 Trần khát Chân (gần chợ Tân định) K.N. 534 — 20-11-63.

Thuốc Ho «BÁC BỬU»

NHÀNH MAI

TRỊ: Ho gió, ho cảm, ho khan tiếng, ho có đàm. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. Saigon do Nhành Mai, 24 Trần-khát-Chân (gần chợ Tân Định) K.N. 536 ngày 20-11-63.

Trị bịnh Trĩ

Chuyên trị các thứ bịnh trĩ, đi tiêu ra máu, lòi con trê. Trị vẫn đi làm việc được, mau lành bịnh, chỉ xức thuốc rụng êm, thuốc gia truyền 1.000đ. — 800đ. — 600đ.

Có cơm nước, có phòng nằm khỏi mất tiền.

Bà Ng.- thị - Hồng-Châu

Số 82 Lê Lai (gần rạp Aristo) Saigon

Kiểm nhận số 334 Bộ Y Tế

Ngày 21-8-62

Đọc và cổ động CHÍNH LUẬN

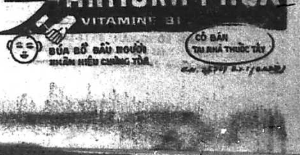

C tiếp theo trang 1

Tin này được Ủy Ban Giải Phóng Quy Ba hiện lưu vong ở Mỹ công bố và Ủy Ban này công xác nhận thêm rằng du kích Việt Cộng hiện có mặt tại Quy Ba và đang hợp tác chặt chẽ với quân khủng bố Nam Mỹ.

Trong khi đó có một viên thuyền trưởng Mỹ tiết lộ rằng lúa mì của Mỹ bán cho Nga đã được chở qua Cu ba.

Cu Ba là xứ đang bị Mỹ bao vây.

S tiếp theo trang 1

một số Thanh niên đi lính cho chương từ hướng Quận Cần Đước về Bến Lức. Cảnh sát Chi Khu Bến Lức (Long An) với sự trợ lực của một đơn vị Tiểu đoàn 2/10, phục kích tại xã Long Hiệp, cùng Quận, chờ Việt cộng băng qua Quốc lộ số 4, bắn ta mới nhả đạn, gây cho 2 Việt cộng tên Nhu và Xưởng tử Minh Ngọc phơi xác tại chỗ, tịch thu một súng Mas 36, một lựu đạn, 5 chục viên đạn cùng tài liệu, đồng thời giải thoát trên 20 thanh niên bị V.C cưỡng bách đi theo chúng. Bên Cảnh sát vô sự.

(HỒNG THU)

Đ tiếp theo trang 1

Hiện nay Viện Hóa Đạo đang xúc tiến mạnh việc liên lạc với các Hội Phật Giáo Thế Giới. Thượng tọa Thích tâm Châu hy vọng với công trình đấu tranh góp phần vào việc xây dựng nền Đạo Pháp của toàn thể dân tộc Việt Nam, Hội Phật Giáo Thế Giới sẽ sẵn sàng chấp nhận sự thỉnh cầu này của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất.

Vẫn theo nguồn tin Viện Hóa Đạo, trong kỳ Đại hội Phật Giáo Thế Giới kỳ tháng Giêng 1-1965 này sẽ gồm có 35 Phái đoàn đại diện của các nước Phật Giáo trên Thế Giới.

Tất cả mọi chi phí dành cho Đại Hội Phật Giáo Thế giới tại VN, dự trù vào khoảng hơn 2 triệu đồng

B tiếp theo trang 1

minh cư trú để được khám bệnh và điều trị miễn hoặc giảm lệ phí.

Mẫu đơn và thành phần hồ sơ xin cấp thẻ khám bệnh nói trên được niêm yết tại các trụ sở Cựu chiến binh, Phế binh, các Tòa Đô Chánh, Tỉnh, Quận, vv...

P tiếp theo trang 1

Đây là lần đầu tiên, Phó Đô Đốc viếng thăm Saigòn kể từ ngày đảm nhiệm chức vụ Tư lệnh Đệ Thất Hạm đội trong tháng vừa qua.

Trong thời gian 3 ngày viếng thăm Việt Nam, Phó Đô Đốc sẽ mở một cuộc họp báo trên soái hạm.

O tiếp theo trang 1

của ông Phạm Thái, Tổng Trưởng Thông Tin, và nhiều vị quan khách.

Trong phòng Thông Tin Đô Thành, mà thường khi người ta khoan khoái thưởng thức nhiều bức tranh của các họa sĩ triển lãm, lần này người ta lấy làm kinh khủng và oán ghét bọn Việt Cộng do cả trăm bức ảnh chụp những cảnh giết chóc tàn ác do chúng gây ra.

Việt Cộng cắt cổ mổ bụng lương dân, giết hại đàn bà, trẻ nít, đốt phá nhà thờ, chùa miếu, chận xe cướp của giết người, biết bao nhiêu là cảnh tàn sát dã man mà bọn chúng là thủ phạm làm cho người xem phải ghê tởm.

G tiếp theo trang 1

tất cả hỏa lực của chúng đều tập trung vào mục tiêu này, nơi mà sự bố phòng rất sơ sài. Sau khi tác xạ xong, bọn Việt Cộng ồ ạt tấn công chớp nhoáng vào trại, theo hướng Tây Nam. Những súng dài được thay thế bằng lưỡi lê, dao, mã tấu. Bọn Việt Cộng say sưa lục soát, cướp bóc và chém giết nốt những kẻ còn sống hoặc bị thương, gồm toàn đàn bà và trẻ con. Chỉ trong một thoáng, xác người đã thành đống, và máu chảy chan hòa khắp mặt đất. Trong khi đó một số lực lượng V.C tiếp tục tấn công sang quận đường. Nhưng tại đây chúng bị đại đội trừ phòng của ta kháng cự mãnh liệt dưới sự chỉ huy của Thiếu tá quận trưởng và trung úy phó quận trưởng. Kịp tới khi phi cơ của ta đến soi sáng, bọn V.C. vội rút lui, mang theo khẩu đại liên và súng cối bên trại gia binh.

Kết quả sơ khởi

Theo bản báo cáo sơ khởi của Bộ Chỉ Huy Hành Quân thì chắc chắn lực lượng trừ phòng đã gây một tổn thất nặng nề cho địch. Tuy nhiên vì quân số quá ít, ta không thể rời quận đường ra khai thác chiến trường, nên suốt lúc đó cho tới sáng bọn V.C. đã đủ thì giờ mang theo đồng bọn chết và bị thương. Vì sáng hôm sau, khi 1 tiểu đoàn tiếp viện của ta tới, bên ngoài quận còn đầy những vũng máu và hai xác V.C. chết vất trên rào thép gai. Vẫn theo bản báo cáo trên thì riêng cuộc tác xạ của V.C. đã gây cho từ 40 tới 50 thân nhân binh sĩ chết. Còn một số lớn khoảng gần trăm người bị chúng hạ sát bằng dao, mã tấu, lưỡi lê, 1 vợ và 5 con Trung úy phó quận trưởng đều bị hạ sát, 1 em và 1 con ông Quận trưởng cũng bị thiệt mạng trong vụ tấn công dã man này của V.C. Tuy nhiên điểm cần nói nữa là mặc dù bị lấn át bởi quân số, quân ta vẫn làm chủ tình thế từ đầu tới cuối.

H tiếp theo trang 1

gần đó vọng ra khiến y này ngay ý định cướp đoạt chiếc máy đó. Bị can rẽ luôn vào nhà bắt trói 2 người có mặt đang ngồi nghe hát là Thiều quang Chiêu và Nguyễn văn Gai, để đoạt chiếc máy thu thanh đó. Giữa lúc y đang cướp bóc thì từ nhà bên có tiếng người nói lên làm y sợ lộ chuyện, tháo chốt lựu đạn ném sang thì oai cho dễ bề tháo lui. Hai ngày sau, bị can trở lại nhà ông Đinh văn Sáu, nhà ông này đã bị lựu đạn đêm trước để cướng đoạt của ông này 5.000đ. Và tối 17-3-63, bị can lại tới ấp nói trên, đạp tung cửa nhà ông Lê Công Bộ để trả thù ông này đã ỉ và y chọc ghẹo con dâu của gia chủ. Y buộc ông Bộ phải đưa số tiền 6500đ vừa bán thóc cho y. Ông này không chịu mà còn bật quẹt lên xem ai nên y đâm luôn nạn nhân 6 nhát chết ngay tại chỗ. Vợ nạn nhân nằm ở giường gần đó trông thấy hoảng hốt kêu cứu cũng bị đâm mấy nhát bị thương.

Tại dự thẩm quân sự cũng như ra trước tòa sáng qua, bị can chỉ nhìn nhận việc mưu sát ông Bộ với lý do nạn nhân đã vu cáo và sỉ mạ y và vụ ném lựu đạn vào nhà ông Sáu để cướp 5.000đ.

Ủy viên Chính phủ đã buộc tội nghiêm khắc để yêu cầu tòa lên bản án thật cân xứng với những hành động bất nhân mà y đã gây ra.

Tòa tuyên phạt Đặng văn Thi chung thân khổ sai.

A tiếp theo trang 1

chỉ là một "chánh phủ tập trung nhiều quyền hành", thì Chánh phủ ngày nay còn "mạnh" hơn cả dưới thời Ngô đình Diệm. Bởi vì từ ngày đảo chánh, nguyên tắc phân quyền chưa hề được đặt ra trong Hiến Ước (dù chỉ là những nguyên tắc lý thuyết), và các cơ cấu đại diện nhân dân đều chưa có (dù chỉ là những cơ cấu bù nhìn).

Chánh Phủ ngày nay đã tập trung hết các quyền hành. *Sở dĩ chưa « mạnh » chỉ bởi vì còn thiếu một chánh sách hữu hiệu để đối phó với tình thế khẩn trương.*

Tuy rằng trong tình thế khẩn trương khía cạnh quân sự được nổi bật lên trên các khía cạnh khác nhưng thật ra những lý do sâu đưa đến tình thế khẩn trương là những thất bại về chính trị và *cố gắng phải thực hiện lúc này cũng là những cố gắng về phương diện chánh trị.*

Có thể nói rằng những nỗ lực của ta về phương diện quân sự thuần túy đã đến mức tối đa. So sánh giữa địch với ta, Quân Đội ta mạnh hơn rất nhiều và mạnh hơn về mọi mặt, về quân số, về vũ khí cũng như về kỹ thuật.

Lý do thuận lợi cho địch, và đưa đến tình trạng khẩn trương, là bởi vì bọn ông Ngô-đ Diệm đã *làm đường cơ chánh trị và để mất yếu tố nhân dân,* tự biến mình thành một thứ "chánh quyền chiếm đóng" ở ngay trên đất nước của mình.

Thừa hưởng cái gia tài chính trị nặng nề đó của bọn ông Ngô đình Diệm, các nhà cầm quyền ngày nay, nếu muốn thành công và tránh các hậu quả, phải dùng mọi biện pháp để sửa chữa lại cái điểm sai lầm tai hại đó.

Chánh phủ ngày nay cần phải thành tâm xây dựng các đoàn thể, vận dụng các đoàn thể, hợp tác với các đoàn thể, để cùng với các đoàn thể trở lại với nhân dân do một đường lối chánh trị hợp với nguyện vọng của nhân dân, nghĩa là đường lối dân chủ.

Xu hướng tập trung quyền hành dù trong tay Quân Đội hay trong tay bất cứ một số người nào, cũng sẽ đưa đến thất bại.

Xu hướng tập trung quyền hành sẽ đưa đến một chánh quyền chỉ *mạnh bề ngoài* như kiểu chánh quyền Ngô đình Diệm, nhưng *thật ra rất yếu* bởi nhất định sẽ mất yếu tố nhân dân.

Đ.V.S.

Lớp **TOÁN-LÝ-HÓA**

Giáo Sư HOÀNG-TƯỜNG-THỤY

3-8-64 Khai giảng các lớp Toán-Lý-Hoá

ĐỆ NHỊ A.B — ĐỆ TỨ—ĐỆ NGŨ — ĐỆ LỤC

Toán Lý Hóa luyện Thi T.H.Đ.N.C. khóa 65 dạy từ đầu

Ghi tên tại trường ĐỨC-HẠNH, 135 Trần quý Cáp, Saigon

T tiếp theo trang 1

Đó là những lúc tiên sinh quá bộ đến nhà từng em một để xem cho họ.

Các em, cũng như một số các vị tai to mặt lớn, đôi khi mắc cái bệnh lẩm cẩm, tin tưởng vào số mệnh một cách mãnh liệt, hơn cả những bà nhà quê tin rằng cây gạo có ma cây đa có thần, và tàn hương nước thải có thể tiêu trừ bá bệnh.

— Dạ thưa cụ, cụ thử làm ơn bấm lại hộ xem tôi còn tại chức chừng bao lần nữa ? Và hậu vận thì sẽ ra sao ? Liệu có phải lưu vong một phát nữa ra ngoại quốc không ?

— Bố ơi bố. Bố bấm cho con lần nào cũng trúng phóc. Lần trước bố bảo với lỵ con rằng phải đi sang một lần đò nữa, quả nhiên là như vậy. Vì cái thằng Cần Lao, chồng con ở ti kỳ quá rồi, không sang đò cũng không được. Lần này con lấy Mỹ. Mỗi tháng nó phát cho con hai trăm đòn. Cứ đầu tháng con lại mang đô la đến tiệm chú Tây Đen ở đường Ca ti na đổi được hơn 30 ngàn. Kể ra thì cũng bở ! Nhưng bố thử tính hộ xem, liệu con có trót ăn đời ở kiếp với thằng chồng này được không hở bố ?

Bữa nay, Lốc Cốc Tử tới đây là do sự cơm măng của một em ở trong Sở Nách Ba này : em Mado mặc áo half-topless, tức là một kiểu áo mới toanh, bên trong không có cooc sê, mà cái mảnh trước ngực thì bằng đăng ten, khiến cho người ta có thể trông thấy mờ mờ nhân ảnh những cái gì ở phía trong nó. Lúc ấy nàng còn đang bận tiếp bọn con trai, cho nên khi thấy tiên sinh bước vô, nàng bèn nói :

— Cụ ngồi chơi chút xíu. Mời cụ dùng một ly nhé.

— Cám ơn, tôi không biết nhậu.

— Mời cụ vô tròng, chờ cháu một lát vậy. Bác bác-man làm ơn dắt cụ vô trong hộ tôi mí.

Nhưng Lốc Cốc Tử tiên sinh đã không cần đến sự dẫn dắt của bác bác man. Tiên sinh đã khua gậy loạn lên, và khi tới chỗ một em mặc váy đầm đang ngồi tán chuyện với Mỹ, tiên sinh lại giả vờ đánh rơi gậy rồi lom khom cúi xuống nhặt.

(Còn nữa)

K tiếp theo trang 1

Thượng Nghị sĩ Stron Thurmond, thuộc đảng Dân Chủ, Tiểu bang Nam Carolina, Ủy viên Ủy Ban Quân vụ Thượng Nghị Viện Hoa Kỳ, đã tuyên bố rằng nếu Hoa Kỳ oanh tạc các đường giao thông chiến lược và các kho đạn dược và vật liệu ở Bắc Việt và ở vùng Pathet Lào, thì Hoa Kỳ sẽ chiến thắng ở Đông Nam Á.

Thượng Nghị Sĩ Thurmond đã tuyên bố cương quyết ủng hộ « mọi biện pháp cần thiết để chiến thắng » kể cả "việc oanh tạc các kho đạn dược và vật liệu ở Bắc Việt ».

Ông nói thêm : "Tôi thiết tưởng chúng ta cần phải gửi qua Việt Nam nhiều phi cơ hơn nữa, nhiều phi cơ hay mau hơn nữa".

Không tuyệt vọng

CANBERRA (UPI).— Ngỏ lời trong một cuộc họp báo sau khi từ Hoa Kỳ trở về, Thủ Tướng Menzies không tỏ ra tuyệt vọng về tình hình ở Đông Nam Á.

Tuy nhiên, ông cảnh cáo vấn đề Việt Nam, Lào và Đại Mã Lai khó khăn vô cùng và việc giải quyết các vấn đề này có thể lâu dài.

Được hỏi về tình hình quân sự ở Việt Nam Cộng Hòa, ông Menzies đáp : "Tôi nghĩ tình hình ở đây rất nghiêm trọng ». Ông nói thêm là Hoa Kỳ rất cương quyết duy trì uy thế ở Việt Nam Cộng Hòa. Đó là với sự dự tính là Tổng thống Johnson còn giữ chính quyền. Nhưng trong trường hợp khác tôi không thiết được sẽ ra sao".

T.C. ủng hộ Việt Cộng

BẮC KINH : Hôm 20-7 Bắc Kinh đã kết thúc tuần lễ « chống Mỹ và ủng hộ Việt Cộng » do Trung Cộng tổ chức.

Lên tiếng trong một cuộc tiếp tân mở vào hôm chót của tuần lễ. Chu Ân Lai tuyên bố xác nhận là có nguy cơ chiến tranh lớn ở Đông Nam Á.

Chu Ân Lai tuyên bố rằng Trung Cộng sẽ không để Mỹ "muốn làm gì thì làm" ở Đông Nam Á, Trung Cộng sẽ ủng hộ Bắc Việt nếu miền này bị tấn công và Trung Cộng ủng hộ du kích Cộng Sản ở Miền Nam Việt Nam.

Trung Lập Lào phản công

VẠN TƯỢNG.— Hôm qua quân đội Trung lập Lào đã chiếm lại được phần lớn dãy núi Phou-Kout, nằm giữa Mường Suoi và Đồng Chum. Quân Lào Cộng hãy còn chiếm phía Nam dãy núi. Cuộc giao tranh tiếp diễn ác liệt. Phe Trung Lập được phi cơ và trọng pháo yểm hộ đã đẩy lui nhiều đợt xung phong của địch quân.

Giới Mỹ cho rằng đây là thắng lợi quan trọng của phe Trung lập. Phou Kout là địa điểm chiến lược quan trọng, nơi đây Lào Cộng đặt nhiều trọng pháo để uy hiếp Mường Suoi (căn cứ cuối cùng của Trung Lập ở Đồng Chum).

V

Chúng tôi sẽ tường thuật chi tiết cuộc họp báo trong số tới.

KHI BỊ ĐAU ỐM

Đừng coi thường bệnh No Hơi, Đau Tim hay mệt, rồi mất ngủ, kém ăn bỏ hết công việc thường sinh ra chán nản.

Mời tới ngay nhà thuốc :

KIM-TÂN

311 Hai bà Trưng Tân Định
Đ. T. : 24.478

Có thầy coi mạch, dùng thuốc không bị tiền mất tật mang.

Nhà thuốc Kim Tân nhìn vào trong hàng có để con cọp mới dùng.

K.N. số 670 17-1-64

Cửu-long-hoàn

VÕ ĐÌNH DẦN

BỔ HUYẾT, DƯỠNG TÂM, TRÁNG THẬN

BÁN LẺ TẠI CÁC TIỆM THUỐC BẮC

K.N SỐ 31 BYT 9-5-63

Việt Cộng bắn hạ phi cơ tải thương

SÀIGÒN.— Theo nguồn tin quân sự Hoa Kỳ, chiều thứ Bảy vừa qua, một phi cơ trực thăng UH-IB của Lục quân Hoa Kỳ đã bị trúng đạn Việt Cộng ở tỉnh Kiến Phong gần thị trấn Cao Lãnh trong khi đang thi hành công tác tải thương.

Sau khi phi cơ này bị bắt buộc hạ cánh, bọn Việt Cộng nấp trong cánh rừng cách đó chừng 100 thước đã bắn vào phi cơ. Phi hành đoàn đã dùng máy vô tuyến điện kêu một trực thăng cơ khác đến yểm trợ. Khoảng mười phút sau, một phi cơ tiếp viện đã đến chở các nhân viên phi hành đoàn bị thương và dụng cụ trên chiếc phi cơ trực thăng bị trúng đạn.

Ba Sĩ quan và bốn binh sĩ Hoa Kỳ đã bị thương nhẹ trong vụ này. Sáu người đã trở lại công tác sau khi được băng bó. Còn một quân nhân nữa thì được đưa về bệnh viện điều trị, nhưng tình trạng khả quan.

Chiếc phi cơ bị hư hỏng sơ sài đã được sửa chữa và đã cất cánh trong ngày hôm qua.

N tiếp theo trang 1

ở lại các tỉnh nhỏ... muôn năm nữa không ? Hạng công chức ấy phải chăng là những kẻ không có khả năng... « chè lá » cho những ông công chức khác có trách nhiệm về việc quản trị nhân viên công chức ?.

Cuộc Cách mạng trước mệnh danh là cuộc "Cách mạng Nhân Vị", do bè lũ Nhu Diệm đề ra để che mắt quốc dân trong việc thỏa mãn tài tham vô đáy của một tộc họ, đã đưa đến một chế độ thối nát. Chế độ đó lẽ dĩ nhiên không thể tồn tại mãi được và đã sụp đổ sau ngày Cách mạng 1-11-1963.

Cách mạng rồi lại Cách mạng.

Nhưng trong cuộc Cách mạng ngày nay, vấn đề thuyên chuyển nhân viên có được soát xét lại không hay là Cách mạng chỉ là một danh từ trống rỗng mà người ta nêu ra trong các phòng trà ? ? ?

MẶT GẤU

Trên đây là bài "Nửa nạc nửa mỡ" của một độc giả khác của **Chính Luận.**

Đây nhé, Hề nói có sai đâu ! Độc giả **Chính Luận** *quả là có "chanh ớt" một cây. Hề này bái phục lắm lắm !*

Và có lẽ, đã đến lúc Hề cũng đã có thể lớn tiếng kêu to

— Hỡi các nhà cách mạng Việt Nam ! Hãy mạnh dạn làm cách mạng đi ! Người dân Việt Nam ngày nay đã thừa thãi ý thức cách mạng rồi, chỉ còn chờ các ngài cách mạng làm,... cách mạng thật, là chúng ta hoàn thành cách mạng đó thôi !

THẰNG HỀ

TIN MỪNG

Chúng tôi vừa nhận được hồng thiệp ngày 16-7-64 vừa qua anh **TRƯƠNG-TỬ-THIỆN** đã đính hôn cùng cô **NGUYỄN-THỊ-MỘNG-UYÊN** nữ tôn của Bà quả phụ Nguyễn-Tư-Tề tại Saigon.

Xin chân thành chia vui với anh.

Đặng-văn-Sung

M tiếp theo trang 1

Tòa Đại sứ Pháp vào đập phá đồ đạc trong văn phòng, đốt 1 chiếc xe hơi số NT 30530. Nhà chức trách quận I hay tin vội huy động lực lượng Cảnh Sát tới giải tán, và đội cứu hỏa Đô Thành cũng tới để chữa lửa. Khi cảnh sát tới, số thanh niên kể trên kéo ra về, nhưng nói nhiều lời hăm dọa, tỏ ý căm thù những kẻ chủ trương trung lập hóa miền Nam Việt Nam, và còn nói sẽ tới số 3 Bến Chương Dương (cũng là văn phòng của Tòa Đại sứ Pháp) để đốt phá nữa. Hiện nhân viên an ninh đã phải tăng cường canh phòng tại Tòa Đại Sứ Pháp ở số 27 đường Hồng Thập Tự, tại 3 Bến Chương Dương, và tại Công Trường Chiến Sĩ đường Duy Tân.

(CC)

Lên án Thực Cộng

Sáng 21-7 Tổng Hội Sinh Viên Saigòn gửi cho báo chí một bản thông cáo nói rõ rằng trong đêm 20-7 sinh viên có tổ chức một cuộc tuần hành qua các đường phố nhằm thức tỉnh đồng bào và Chính phủ. Nhưng Tổng Hội không chịu trách nhiệm về những hành động ngoài lộ trình của đoàn tuần hành.

Kết thúc đêm không ngủ Sinh viên đã công bố một tuyên ngôn : Lên án Thực Cộng chia đôi đất nước. Yêu cầu Chính Phủ cách mạng thực sự để chuẩn bị bầu cử, chuẩn bị Bắc tiến, tỏ thái độ dứt khoát với Thực dân Pháp. Thanh niên cương quyết đoàn kết nhất trí nhận trách nhiệm trước Tổ quốc và Lịch sử. Quyết tâm thực hiện cuộc cách mạng với bất cứ giá nào.

CÁO PHÓ

Chúng tôi đau đớn báo tin cùng thân bằng quyến thuộc biết :

Bà quả phụ

TRẦN-MỘNG-HÙNG

nhũ danh NGUYỄN-THỊ-THÀNH

đã tạ thế ngày 19-7-1964 tức ngày 11-6 năm Giáp Thìn tại Bệnh Viện Đô thành. Tang lễ sẽ cử hành ngày 22-7-1964 hồi 8 giờ sáng tại Bệnh Viện Đô thành và an táng tại Nghĩa trang Bắc Việt.

Cha mẹ : Ông bà Nguyễn-văn-Tiệp

Anh : Ông Nguyễn-đình-Thuyết vợ và các con

Anh : Ông Nguyễn-đình-Luận vợ và các con

Anh chồng : Ông Trần-mộng-Lân vợ và con

Em chồng : Ông Trần-văn-Bưu vợ và các con

Các con : Trần-thị-Thuận

— Trần-hữu-Tín

— Trần-hữu-Bình

Cáo phó này thay thế thiệp tang

Ghẻ Ngứa NHÀNH MAI

(Sát trùng, trị ngứa)

TRỊ : Các chứng ghẻ ngứa mọc nơi kẻ tay chân, khắp châu thân và trẻ con ngứa lây lan cả đầu. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. Saigon do Nhành Mai 24 Trần khát Chân (gần chợ Tân Định) BYT. 534 20-11-63

Thuốc Kiết NHÀNH MAI

TRỊ : Kiết đàm, Kiết máu, đau bụng khó chịu, hãy uống thuốc kiết Nhành Mai. Các tiệm thuốc Bắc có bán. Saigon do NHÀNH MAI, 24 Trần khát Chân (gần chợ Tân Định).
K.N.BYT số 536 ngày 20-11-63.

Cảm tạ

Chúng tôi thành kính cảm tạ :

— Ông bà Trung Tá chỉ huy trưởng TTHL/Vạn Kiếp

— Đại úy Tiểu đoàn trưởng cùng toàn thể sĩ quan, hạ sĩ quan, anh em binh sĩ Tiểu đoàn 7 công binh Sư đoàn.

— Đại úy Quận Trưởng, cùng các cấp quân dân chính quận Trúc-Giang Kiến Hòa.

— Đại úy chỉ huy trưởng cùng toàn thể sĩ quan, hạ sĩ quan, anh em binh sĩ Tiểu đoàn 26 ĐPQ

— Đại đức và quí vị trong ban Hộ niệm Chùa, Thanh Minh

— Quý vị trong hội tương tế tỉnh Thanh Hóa

— Quý vị tòng sự tại Tòa án Bình Dương

— Quý vị cư ngụ tại lô 2 và 3 phường Cư Xá Đô Thành Saigòn.

— Quý vị quan khách cùng thân bằng quyến thuộc đã đến phân ưu, phúng điếu và tiễn đưa linh cữu chồng, cha, ông và anh chúng tôi là :

Cụ TRẦN-MẠNH-THUẦN

pháp hiệu Tiêu Diêu đã từ trần tại tư gia số 6 lô 3 phường Cư xá Đô thành ngày 16 tháng 7 năm 1964 hưởng thọ 64 tuổi.

Trong lúc tang gia bối rối có điều gì sơ sót quý vị lượng tình tha thứ.

Bà quả phụ Trần-mạnh-Thuần nhũ danh Nguyễn-thị-Trang cùng tang gia đồng bái tạ.

CẢM TẠ

Chúng tôi xin thành thật cảm tạ quý vị Sĩ quan các cấp quân, dân chính và thân bằng quyến thuộc đã chia buồn và dự lễ an táng cho con, em, cháu, cậu chúng tôi là :

Cố Đại-úy

NGUYỄN-AN-KHƯƠNG

thuộc Tiểu Đoàn 6 nhảy dù, vị quốc vong thân đã anh dũng đền nợ nước ngày 10-7-64 tại Long An. được Truy Tặng Đệ ngũ đẳng bảo quốc huân chương kèm anh dũng bội tinh với nhành dương liễu.

Trong lúc tang gia bối rối có điều chi sơ xuất kính xin quý vị rộng tình tha thứ.

Tang gia đồng bái tạ.

Cha : Nguyễn-an-Ninh

Mẹ : Nguyễn-Thị-Kiểm

Chị : Nguyễn-Thị-Nhiệm
Nguyễn-Thị-Trọng

và các cháu.

DẦU-TRÀM-HUẾ

HỒ-ĐẮC-NGHỊ Trước Ga Huế

Nguyên chất cây Tràm nơi Trũng Nguyên Trung Phần. Huy Chương Bạc Hội chợ Saigòn Bằng Danh Dự Hội chợ Huế. Dùng xoa bóp khi mỏi mệt đau mình hay sanh đẻ.

K.N.B.Y.T số 637 ngày 13-1-64

Có bán tại Nhà Sách THANH TUẤN 56 Đại lộ Lê Lợi Saigòn

Muốn làm Đại lý xin biên thơ thương lượng.

Giải trí hôm nay

REX
Le rendez-vous de Septembre
Gina Lollobrigida-Rock Hudson
Bobby Darin-Scope-Màu-P.Đ.V.Hoa

ĐẠI NAM
Dans les Griffes du Tigre. (Mỹ nhân và mãnh hổ) Gerhart Reidmann Margit Nunke. Màu. P.Đ.V. Hoa

MAJESTIC SAIGON
Le Péass d'une mere (Tình mẫu Tử) Gianna Maria Canale Vittorio Sanipoli T. Pháp P.Đ. Việt Hoa

EDEN SAIGON
Okinawa nhuộm máu (The Pacific War) Phim dài 3 giờ. Đại vĩ tuyến-Màu-Phụ đề Việt Pháp

VICTORY LÊ NGỌC
Giặc nút áo. Hay (Tiểu du đăng) La Guerre des boutons. Cấm dưới 16. Phim chiếm giải Jean Vigo 62.

PALACE CHỢLỚN
Hoa Mộc Lan-Lăng Ba-Kim Hán Shawscope-Màu-Nguyên bản Trung Hoa-Phụ đề Việt-Anh

KIM CHÂU
Dương quí Phi — Lý Lệ Hoa Nghiêm Tuấn-Triệu Lôi-Shawscope Màu-T.Trung Hoa-P. Đ. Việt-Anh

KHẢI HOÀN
Okinawa nhuộm máu. (The Pacific War) Phim dài 3 giờ. Đại vĩ tuyến. Màu. Phụ đề Việt-Pháp.

DIÊN HỒNG
1) Trận súng phục thù Scope—T. Việt 2) Le Shérif de ces dames— Elvis Presley — Scope — Màu —

NAM VIỆT
Trận súng phục thù — Scope — Tiếng Việt, 2) Le Shérif de ces dames. Elvis Presley, Scope, Màu.

HỒNG BÀNG
Vũ điệu nẩy lửa (Fire in the Dance) Cấm dưới 18 tuổi. Fô Màu — Phụ Đề Chữ Việt.

VIỆT LONG
Le Passé d'une mère (Tình mẫu tử) Gianna Maria Canale. Vittorio Sanipoli. Tiếng Pháp. Phụ đề V.N

VĂN-HOA
Dương quí Phi-Lý Lệ Hoa Nghiêm Tuấn Triệu Lôi Shawscope Màu-T. Trung Hoa-P.Đ.Việt-Anh

MODERNE
1) Tiểu đội quyết tử-Lary Harn-Victor French-Phụ đề V.N. 2)Tranh giải vô địch quốc tế Billard

ĐẠI ĐỒNG (Bàn Cờ)
1) Tàu đầu rồ. Jerry Lewis. Phụ đề V.N 2) Les Mongols (Máu loang chiến địa) J. Palance. Scope .Màu

LONG VÂN
1) La Blonde et le Shérif. Jayne Mansfiel. Scope. Màu. La chatte sur un toit brulant.E. Taylor Màu.

KIM ĐÔ
1) Một tâm hồn cô độc
2) Gái cưng nghỉ hè
Phim màu nói tiếng Pháp P.Đ.V.N

NAM QUANG
1) Le monde comique de Harod Lloyd. Phim màu. Nói tiếng Pháp
2) Bạch y Hiệp sĩ

LONG DUYÊN
1) Theo chân bọn cướp Scope-Màu-Hoàn toàn nói tiếng Việt
2) Giòng sông man dại

THANH BÌNH
1) Bullwhip Guy Madison - Scope Màu - 2) Les chemins de la haute ville-S.Signoret-Laurence Harvey màu

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

Giá tiền đăng RAO VẶT từ 1 đến 3 dòng đầu 60đ Mỗi dòng sau tính thêm 15đ.

NHẮN TIN

Các bạn Quân-nhân Công Tư-chức muốn học thi Tiểu-học, Trung Học, Tú Tài hãy viết thư hỏi :

TRƯỜNG HÀM THỤ

VĂN-HÓA

91 Trịnh minh Thế, Saigon
Chuyên dạy học gởi bài đến nhà.

SAIGON SALON

264 Hồng Thập Tự. Vì nhu cầu cung ứng xe cho quý vị nên Salon chúng tôi đã mang rất nhiều xe Lambretta mới về, xin quí vị, mang xe cũ lại đổi lấy xe mới, điều kiện dễ dàng 1 Giấy tờ sang tên do Salon đảm nhiệm, tại nơi đây có rất nhiều xe Vespa để bán, nhận mua xe trả tiền ngay

Salon CỰ PHÚ

506 — 508 Lý thái Tổ Saigon

CẦN MUA GẤP

Nhiều Vespa, Lambretta từ 10 đến 43.000đ. « trả tiền ngay trong 5 phút khỏi gởi ». NHẬN MUA những xe đã CẦM. Có nhiều xe trưng bán tại SALON.

Salon NHẬT-HÙNG

465A Phan thanh Giản Sg. Mua bán đổi xe Hơi Vespa Lambretta nhanh chóng, giá phải chăng, có xe trưng bày tại Salon.

TRƯƠNG THÁI SAN

356 Phan thanh Giản Saigòn

Tổng khai giảng

đủ các lớp từ Maternelle 12è 11e, 10è, 9è và 8è. Do các Giáo Viên Pháp Việt đảm nhận. Có xe đưa rước.

Bán xe ANGLIA, EB.Chưa cưa kính 207 — Lý Thái Tổ — (Cholon).

LỚP VŨ

ÁNH-TUYẾT

Dạy khiêu vũ nhiều bước mới đẹp và đặc biệt V.N. chưa từng có.

Khiêu vũ Hàm Thụ bằng hình ảnh do nữ V.S. ÁNH TUYẾT chỉ dẫn để các bà nội trợ của các bạn ở xa tự tập lấy một cách dễ dàng. Chú thích bằng tiếng Việt.

GỒM CÁC BẢN : Tango 120đ Mambo 120đ, BeBop 120đ. Cha CC 100, Rumba 100đ Boston 70đ. Pasodoble 80đ. One Step 60đ. Hu ily Gully 80đ. Valse 70đ. Twist 70đ. Slow 60đ.

Gửi tiền bằng Mandat. Đề cô Trần thị Sửu 277 Phan đình Phùng Saigon. Sẽ gởi bài đi ngay.

V.S.A.T

Kén vợ đức hạnh hiền hòa, Văn danh, chọn Bánh, Mứt Tết

VĨNH HƯƠNG

368 Lê văn Duyệt Saigon

Chuyên làm Bánh Cốm, Xu Xê, Bánh Dẻo, Bánh Quế, Bánh Gai, Mứt Sen, Trà Sen v.v... Hàng giao tận nhà hoặc đến nhà gái, Xe, Mâm Quả, người phù trang thật đẹp cho mượn. Nhận giao hàng ngoại đô thành 40cs Xem dùm ngay tháng đôi tuổi v.v.. Xin lưu ý số 368 cạnh rạp xi nê Thanh Vân kẻo lầm hiệu khác.

NHÀ LÀM NỆM **Liên-Sơn**

Sản xuất Nệm Gòn, Bán nệm cao su đủ các hiệu danh tiếng.

Văn phòng Đ T 498 Cardi

330 Hồng Thập Tự — SAIGON

Phòng mạch Bác sĩ Vĩnh Đàn Chuyên chữa mắt, nay dời về 21 Đinh Tiên Hoàng, Dakao. Đ T. 24.453. Sáng 7g — 8g30, chiều 4g — 6g30

Nhà cho thuê vùng yên tịnh, đủ tiện nghi lầu đúc, suốt 4xm14m hỏi 662 Phan đình Phùng Saigòn.

Nhà bán gấp, nếu cần sang luôn cửa Hàng may, vì sức khoẻ. 903 Trần Hưng Đạo.

Lớp Dạy Nghề

MÁY XE HƠI-MÁY DẦU CẶN

Dạy sửa và ráp máy có bảo đảm Khai giảng khóa 107 ngày 3-8-64 Học bằng 14 loại máy tối tân đủ có 190 Hồng Thập Tự Saigòn

Sang một cửa hàng ăn và giải khát đông khách, đầy đủ tiện nghi mặt tiền đường Công lý Saigon số 287—giá 70 000đ bán và ở được.

SAIGON DUY NHẤT

HỌC KHIÊU VŨ

Hãy tìm cho được Giáo sư Tuấn-Việt với những bước tươi đẹp, với phương pháp cấp tốc và rành rẽ, với lớp dạy chỉ dành riêng cho giới Trí thức và Thượng Lưu, với giá đặc biệt 300$ mỗi đợt, với sự góp mặt của nữ vũ sư duyên dáng : cô Đoan-Quỳnh — Tiếp đãi hết sức ân cần và lịch sự.

Ghi tên từ 16g. 30 mỗi ngày. Hân hạnh bớt 50% cho nữ học viên và 20% cho nam học viên trọn khóa.

LỚP KHIÊU VŨ

« Hàm-Thụ »

Cũng do Giáo sư Tuấn-Việt tận tâm chỉ dẫn cho các Bạn trong toàn quốc ở xa hoặc không bao giờ đến học trực tiếp. Mỗi bài học chỉ tính có 100$. Mọi liên lạc ngay với "Studio Tuấn-Việt". tại 47/86 Nguyễn-đình-Chiểu, Tân-Định (Sg)

SALON

XUÂN-QUANG

Nơi mua, bán, gởi đổi các loại xe scooter auto cũ mới.

BÁN : Desoto có Radio BV — Morris 1.100 EB có Radio — Gordini EB — Dauphine BW — Commet mở kiến EB — Plymouth BM có Radio—Land Rover đầu BV — Hillman BI — Volkswagen CC — Mash lam BL, Simca BE. Studebaker BI — Vedette BE BH với ruột sơn nệm toàn hảo. Simca BF. Volkswagen lourgette EB.

CẦN MUA GẤP : Peugeot 203 — 403 — Taunus 12 M. 4 cửa Opel đời BT trở về sau — Fiat. 1.300 — 1.800 Do 354-356 Phan thanh Giản Saigòn

Cần một người y tá đàn ông có kinh nghiệm. Xin biên thư lại hộp thư số 275. Saigon.

Lambretta Kiểu mới đã về, xe Lambretta mới. Bán, hoặc đổi xe cũ. Mua giá cao Vespa — Lambretta (cả những xe đang cầm).

Tân-Lợi 461 Lý Thái Tổ Saigòn (đối diện chợ Trần quốc Toản).

Lambretta-Vespa

Xe gắn máy, máy may, quạt máy, Tủ lạnh, Tủ sắt, máy thâu thanh. Muốn mua giá phải chăng xin thương lượng :

SALON 78 NGUYỄN TRÃI

Chợ lớn. Đại diện mua bán các loại xe cộ và đồ trong gia đình Đồ gởi bán có thể mượn tiền trước. Nhận lãnh thủ tục sang tên các loại xe cộ bảo đảm mau chóng

ÍT TỐN TIỀN

Với loại Radio thường sửa thành Hi Fi hay Stéréo gắn vào Meuble hưng Salon bảo đảm như máy ngoại quốc, PHẤN RADIO 72 Nguyễn Công Trứ Saigon (Lefèbvre cũ) sau Ngân Hàng Quốc Gia V.N.

Bán Phố luôn tiệm Hớt tóc đông khách, thị tứ. Có lầu, Cửa hậu, chỗ để xe giá 160.000$. Hỏi số 8 T-K 26. Nguyễn Cảnh Chân SG.

BỘT NHI ĐỒNG

Phượng-Hoàng

Chế bằng gạo thơm nguyên chất thích hợp vệ sinh, rất bổ dưỡng và dễ tiêu trẻ em dùng được chóng lớn chóe và đẹp

Uốn Tóc ở đâu???

Chuyên nhuộm tóc đủ các màu. Cắt, chải theo kiểu mẫu trong tạp chí Tây Phương và tùy theo khuôn mặt từng người. Dùng toàn thuốc của Pháp-Mỹ (có thuốc bán). Do bà Thủy Ái tốt nghiệp tại Pháp đã nhiều năm làm việc với người Pháp danh nhân. Địa điểm thanh lịch Gia đại chung 2A đường Cao Thắng Saigòn.(Gần đường Hồng thập Tự)

MUỐN BÁN CẤP KỲ

Xe VESPA — LAMBRETTA lại đâu ? ? ?..

Xin mời quý vị lại ngay Văn-Phòng Sang Tên và Mua Bán Xe

« VĂN-HOA »

Nơi đây sẽ giải quyết mau chóng cho quý vị và cũng là nơi chuyên lo thủ tục giấy tờ sang tên hợp pháp cho các loại xe Vespa, Lambretta xe Hơi tất cho đảo cả chủ mua lẫn chủ bán. Giấy tờ trắc trở đem ngay tới Văn Hoa.

Số 80 Trần-Quang-Khải 80 gần rạp Ciné Văn-Hoa Tân-Định

VĂN PHÒNG KINH LÝ

Hoàng h.-Vượng

214/4 Trương tấn Bửu, Phú Nhuận. Chuyên môn đo đạc, chia cắt đất ruộng.

Bán Phố buôn bán, đủ tiện nghi, mặt tiền đường Phan đình Phùng, gần chợ Vườn Chuối. Hỏi tại 415 Phan-Đình Phùng Saigòn.

Cần bán xe Austin làm bằng kiểu rồi mang EB và xe chevrolet wagon 1962 Ba bằng toàn hảo. Xin hỏi số 19 Trần cao Vân Saigon.

Nhà bán 4 mx25m số 48/15211 đường Cách mạng 1-11 (Ngđinh Khoa cũ) hỏi nhà bên cạnh

Cần nhiều thợ Hồ. Hỏi 450 Hồng Thập Tự Saigòn

Bán gấp 1 căn nhà tôn, vách ván, nền xi măng, 3x12m đủ tiện nghi trung tâm thành phố. Hẻm sạch, yên tịnh cách đường cái 15m. Hỏi số 255/5 Đề Thám Saigòn.

DAUPHINE EC

Cần bán gấp, màu trắng 211 Phạm Ngũ Lão Saigòn.

Bán 1 Magnétophone AKAI Stéréo 4 pistes còn tốt Hỏi 129/9 Nguyễn Trãi Cholon.

Bán Taxi Renault 4 cv Hơi NBI xe đó chủ lái, Hãng, nệm, vỏ, máy toàn hảo 337 Lý thái Tổ Chợ lớn

Bán xe Ford 1957 Sơn đen toàn hảo có ruột tốt, còn d'origine Hỏi số 589 đường Bà Hạt (gần chợ Nguyễn tri Phương).

Bán gấp Phố lầu đúc luôn 100th đất, hướng Đông, cần bán, đủ tiện nghi, hẻm rộng để xe được, 5 phòng. Hỏi hẻm 69 Cao Thắng. Nhà 71/14B hay 242/125 Nguyễn thiện Thuật (Bàn Cờ) ĐT. 21.466.

Cần tuyển 1 chuyên viên sửa máy văn phòng, lương 4.000đ. Muốn biết thêm chi tiết hỏi Trường Quân Nhu Trại Lê văn Duyệt Saigòn. Ngày chót nộp đơn 27-7-64

85 ngàn : giá bán 1 căn nhà tường xây lót gạch bông 5,5x14m, ba phòng, có sân sau trồng cây cảnh, có điện, tiện giếng, bếp có lối đi riêng, tứ phía không sát vách với láng giềng, ở hẻm cụt nên rất yên tĩnh an ninh. Mua xong ở ngay. Xin hỏi số 27/3 Nguyễn huỳnh Đức Phú Nhuận.

Bán nhiều máy đèn 3 KW toàn hảo như mới. Ô. Thạm Đ.T. 22.415

Cần mua xe Volkswagen litte EB hoặc EC trở hết kiếng, và mượn một tài xế người Bắc đứng tuổi biết qua máy thạo đường Đô thành. Hỏi 133 Gia Long Saigòn.

Đất trống bán nhiều lô lớn nhỏ tại đường Nguyễn Huệ Phú Nhuận. Hỏi 112 Bến Chương Dương Saigòn.

Sắt tròn 10 và 12 ly dư dùng bán lại từ cây 12 thước. Hỏi 112 Bến Chương Dương — SAIGON —

Cần mua Dauphine TAXI còn tốt (đủ giấy tờ). Xin viết thư số 85/38 Phát Diệm Sg. chuyển giao.

Địa điểm quí Bán phố lầu thương mãi 67 Triệu-q-Phục (cũ Canton), Cholon. Do 738 dg Nguyễn Trãi Cholon miễn trung gian.

Cần cho thuê gấp một căn phòng, có đồ đạc. Hỏi : 85A đường Nguyễn cư Trinh—Saigon. Trên lầu III — Phòng số 33. Sáng : Từ 10g—12g —. Chiều : 2g—6g.

Hãng quảng cáo lớn cần người đi lấy quảng cáo. Viết thơ cho BP 643 Saigon Tập sự xin miễn gởi.

Cần — Nhiều Chiêu đãi viên trẻ đẹp.
— Nhường lại 1 quán giải khát nơi thị tứ.
— Cho mướn 1 căn nhà luôn đồ đạc hoặc không, vùng yên tịnh, thế chân nhẹ.
Xin hỏi 417/2 Võ di Nguy Phú Nhuận.

Thử phấn Mời các bà tự đem phấn con em mình lại 21 Nguyễn văn Trương Giađịnh thử và chỉ thuốc uống, rất đảm bảo bộ tiêu hóa và mập lên cân. Do một nhóm chuyên viên Viện Pasteur hồi hưu đảm nhiệm.

Bán 1 chiếc xe nhà loại du lịch 1 phòng cho thuê đủ tiện nghi hỏi số nhà 213. — Nguyễn tri Phương — An Đông.

CẦN GẤP

1 Chị biết nấu ăn Bắc và Tây hỏi : 112 đường Trịnh-m-Thế Khánh Hội Saigon.

Mua Chevrolet 1959-60 Belair hoặc Impala và Vauxhall hoặc Prefect NBT về sau. Bán Vespa NA 4...A đã thay guidon. Hỏi 32/11 — Ngõ tùng Châu Gia định.

LỚP VŨ

HUYỀN-CHÂU

G.P 3026/HQNV/I G.S Nguyễn thị Sương, tốt nghiệp Ba Lê đảm nhiệm. Lý thuyết thực hành phương pháp Âu Mỹ—210/1B lầu 1 Đề Thám Saigòn.

Bán 1 vườn cao su 5 mẫu gồm có 3 mẫu sắp lấy mủ và 2 mẫu cao su còn nhỏ, cà phê và thu đủ. Xin hỏi hiệu Đức Thành, quận lỵ Xuân Lộc, tỉnh Long Khánh.

Cần mướn Chiêu đãi viên chỗ ở. Hỏi Bạch Nga 238D Trương tấn Bửu Phú Nhuận.

Taxi bán Renault 4cv NBI xe nhà mới ra số, thật tốt. Hỏi 436 Phan đình Phùng Saigòn

Traction Normal

Cần bán 1 Traction Normal đời NBK Xin hỏi 49 Nguyễn Trãi Chợquán.

Bán xe Dauphine EB 17 bis Nguyễn Thái Học — SAIGON —

Thưởng 15.000đ

Cho ai điểm chỉ xe Vespa EB 4484 bị mất tại 100/19 Trần hưng Đạo Saigon. Hỏi ông Ngô tịch Sơn. Cam đoan không làm khó dễ.

Cần dùng Đàn bà nấu ăn, cơm Pháp Việt Hỏi 142, Nhân vị (nhà bên trái).

Bán 1 Simca 9 Aronde thật tốt. Hỏi Bà Mỹ Yên số 1.584 đường Phan-văn-TrịGiađịnh

Trường **ĐỨC-HẠNH** 135 Trần quý Cáp Saigon

3-8-64 Tổng khai giảng các lớp :

TIỂU HỌC và MẪU GIÁO

Ban giáo viên Việt — Pháp kinh nghiệm, tận tâm hướng dẫn—có xe đưa rước.

In tại nhà in SÔNG-VÂN 86 Lê-Lai — Saigòn
Giám-Đốc Trị-Sự LÊ-TÂM-VIỆT—Quản Lý ĐỖ-VĂN-NGUYỆN
Nghịn phiếu do tên ông Đỗ-Văn-Nguyện